

ZÁKLADNÍ INFORMACE O FILMU

Režie	Jan Hřebejk
Námět	Petr Jarchovský na motivy povídek Petra Šabacha
Scénář	Petr Jarchovský
Kamera	Jan Malíř
Architekt	Milan Býček
Kostýmy	Katarína Bieliková
Střih	Vladimír Barák
Zvuk	Michal Holubec
Hudba	Norbi Kovacs
Produkce	Michaela Kuchynková
Vyrobila	Filmová a televizní společnost Total HelpArt T.H.A.
Producent	Ondřej Trojan
Hrají	Boleslav Polívka, Jiří Schmitzer, Lenka Vlasáková, Josef Somr, Miroslav Vladyka, Vladimír Javorský, Petr Forman, Dalibor Vinklát, Simona Babčáková, Mario Kubaš, Magdalena Zelenková a další
Film vznikl za přispění	Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie
Generální partner filmu	Poštovní spořitelna
Hlavní partneři filmu	TV Nova, HBO, Baťa
Partneři filmu	ČPP, Štěpánek Auto, UPP, Bleší trhy Praha, Clinique, 2nd Hand Koukey,
Mediální partneři filmu	MfDNES, Impuls rádio, Seznam.cz, Novinky.cz, JCDecaux
Natáčení	srpen - říjen 2007
Stopáž	102 minut
Formát	1:2,35
Počet kopií	41
Zvuk	Dolby Digital
Uvedení do kin	15. květen 2008
Cílová skupina	16 – 60 let
Žánr	komedie

SYNOPSIS

U MĚ DOBRÝ

Filmová komedie na motivy povídek Petra Šabacha, podle scénáře Petra Jarchovského v režii Jana Hřebejka.

U MĚ DOBRÝ se ohlíží do devadesátých let, do doby našich prvních krůčků na novém, neprobádaném území rašícího kapitalismu v Čechách. Šest přátel, zahrádkářů a rybářů, se schází v malebné přístavní hospodě U Buddyho na Libeňském ostrově. Jejich poklid, který tráví u desetníkovoého mariáše, skončí

ve chvíli, kdy se jeden z nich stane obětí falešných hráčů z Vysočanské tržnice. A tak jako ve starých westernech, berou i naši přátelé zákon do vlastních rukou. Na horkém území tržnice, které se hemží lehkými děvčaty, pašeráky, zloději, podvodníky i úplatnými policajty se pokusí získat zpět třicet šest a půl tisíce v použitých bankovkách. Podaří se jim to díky jejich kamarádství, odvaze, mazanosti, notné dávce štěstí a především díky protřelosti hráčského esa, hochštaplera a ekvilibristy Mistra Classe. Velevážené publikum, máte-li rádi humor, napětí a trochu romantiky - račte vstoupit. Film U MĚ DOBRÝ je tu pro vás!

PETR ŠABACH

Jste spokojený s tím, jak filmaři naložili ve čtyřech filmech (Šakalí léta, Pelíšky, Pupendo, U mě dobrý...) s vašimi povídkami? Už jste viděl *U mě dobrý*?

Spokojený. *U mě dobrý* jsem viděl na jedné pracovní předváděčce, kde sedělo asi patnáct lidí a něco si zapisovali. Jarchovský, Císařovský a já jsme se celkem dobře bavili a občas se i smáli, protože jsme si nic zapisovat

nepotřebovali, jelikož my máme už zapsáno.

Jak jste se s Janem Hřebejkem a Petrem Jarchovským skamarádili? Bylo dřív vejce, nebo slepice? Jako přátelé jste se domluvili na *Šakalích létech*, prvním filmu podle vašich povídek, anebo jste k sobě našli vztah až po filmu?

Jarchovského a mě dala dohromady jeho teta a moje kamarádka Jindřiška. Rozuměli jsme si hned. Stejně jako s Hřebejkem.

Míváte výhrady během filmování, hádáte se s filmaři?

Já chodím na natáčení jen na jeden den, kdy se domluvíme s klukama tak, abychom mohli potom zajít na pivo. S nikým se pochopitelně nehádám.

Prozradíte něco o svém tvůrčím procesu, inspiraci? Vyučujete na oboru tvůrčí psaní, ne? Podělíte se s námi o tom, na čem právě pracujete?

Tvůrčí proces zní hezky, ale já bych spíš řekl, že je to jen práce. Inspirace je pochopitelně ve všem a právě píšu povídky, které by mělo sjednocovat téma hudby. Myslím bigbít...

A co vaše literární lásky? A filmové lásky?

Někdy se nad tím sejdem a na druhý den si pro jistotu vezme volno.

Máte rád dobrodružství nebo riskování, do jakého se vrhnou hrdinové filmu *U mě dobrý*?

Ted' už si nepřejdu nic jinýho než klid. Za mlada to bylo pochopitelně jiný. Jenže za mlada je každej frajer.

Byla by vám milá taková výletní hospůdka u vody, jako je ta, v níž se schází partička hrdinů?

Já jednu takovou měl. Jmenovala se Přívoz. Chodil jsem tam za školu, upíjel pivo a pozoroval řeku. Tenkrát tekla poměrně pomalu. Šel jsem tamtudy nedávno a nestačil se divit, jak najednou pádí, svině jedna.

Umíte mariáš? Rybaříte? A zkusil jste někdy hrát skořápky?

Mariáš mě učil můj otec – absolutní přeborník – a dokonale mi ho zprotvilil. „Ty nejsi můj syn!“ řval na mě, když jsem blbě vynes'. A když blbě vynesla má žena Andulka, tak se na ni jen mile usmál a řekl: „Není to špatně zahráno, víceméně já bych spíš doporučoval...“ Prostě jí nadřžoval. Znáte to... Na ryby jsem chodil drahná léta. Teď už jen sporadicky. Naposled s Láďou Horáčkem, který má chatu u Berounky. Skořápky jsou podvod a záleží na tom... , ale teď si uvědomuju, že to bych vlastně vyprávěl *U mě dobrý*. Což nehodlám. Mějte se.

JAN HŘEBEJK – režisér

Pro komedii *U mě dobrý* se vaše dvojice Hřebejk – Jarchovský už po několikáté s úspěchem inspirovala Šabachovými povídkami. Čím vás tento autor přitahuje?

Po určité době jsme se s Petrem Jarchovským rozhodli vrátit se k některým povídkám našeho kamaráda Petra Šabacha. Stál se

svými povídkami jak u zrodu naší spolupráce na muzikálu *Šakalí léta*, tak i u našeho prvního velkého úspěchu s *Pelíšky*. Po období, kdy jsme s Jarchovským nacházeli vlastní témata a ta pak realizovali v dramatičtějších tvarech, jakými jsou filmy *Horem Pádem*, *Kráska v nesnázích* anebo *Medvídek*, jsme cítili potřebu vrátit se k Šabachově poetice a pokusit se vytvořit žánrový film, komedii, která by s odstupem reflektovala dobu, kterou jsme prožívali v devadesátých letech. Pokusili jsme se rozvíjet zápletku jedné z Šabachových povídek, přenesli jsme ji do nové doby a obohatili některými motivy vlastními nebo z jiných Šabachových povídek. V jistém slova smyslu tak filmem *U mě dobrý* pokračuje série komedií inspirovaných jeho poetikou, ve kterých se s odstupem vracíme do určitých dějinných období. Stále nás zajímá Petrova tvorba, inspiruje nás, jeho vidění světa i humor jsou nám blízké a naše nová komedie je toho důkazem.

Jakým způsobem s Petrem Jarchovským pracujete?

Čas od času odjíždíme společně mimo Prahu, do míst, kde máme klid a kde můžeme rekapitulovat naši práci a rozvrhnout si, čemu bychom se chtěli věnovat příště. Podělíme se o nastřádané nápady, témata, která nás zajímají, inspirují anebo zneklidňují, a některé motivy rozpracujeme. Vyprávíme si příběhy, které nás napadly, a zkoumáme jejich potenciál. Načrtneme si základní schémata anebo charaktery. Po třech čtyřech dnech v naší „autorské laboratoři“ odjedeme

domů s pocitem, že vidíme za horizont příštího roku. Hodně věcí se během tohoto intenzivního soustředění, kdy se nezabýváme ničím jiným než našimi příběhy, ujasní. Působí to na nás jako urychlovač, jako nějaký reaktor, zkoncentrujeme se. Petr si pak vybere ten z příběhů, který ho nejvíc vzrušuje, a pokusí se napsat první verzi scénáře.

Je o vás známo, že nacházíte inspiraci i přímo na place a necháváte herce také improvizovat. Bylo tomu tak i tentokrát?

Při psaní scénáře ke komedii *U mě dobrý* jsme na rozdíl od předchozích látek rozpracovávali jednu nosnou komediální situaci. V průběhu psaní jsme látku oprostovali od nadbytečných motivů i postav. Nostalgická komedie se nám tak pod rukama měnila v žánr komedie situační. To bylo nové. Ve finální fázi práce na scénáři – během hereckých zkoušek – poskytnu prostor hercům, aby svojí zkušeností a nápady náš materiál obohatili. Zároveň se je tak pokouším zainteresovat na vznikajícím díle, aby k němu měli osobnější vztah. Vždycky říkám, že při vzniku filmu je „lepší“ nepřítelem „dobrého“. Pokud společně přijdeme na lepší řešení scény, rád opustím původní a přijmu nové. Během samotného natáčení už o vyslovenou improvizaci v pravém slova smyslu nejde, i když vždycky nechávám otevřená vrátka pro zázrak, který může přinést náhoda. Spoléhat na ni však nemohu.

Ve vašem novém filmu se objeví Boleslav Polívka a Jiří Schmitzer, tedy herci, kteří vytvořili výrazné role v jiných vašich filmech... Co vás na spolupráci s nimi zajímá?

Pokud do svého filmu obsazují známé herce, chci jim poskytnout příležitost, aby vytvořili postavu, kterou ještě nehráli. Snažím se je motivovat a vzbudit jejich zájem. Hodně mi záleží na tom, jak na sebe navzájem reagují lidsky, jaký mají

přístup k látce, zda v ní nacházejí pro sebe styčné body. Když vytváříte komedii, všímáte si i toho, zda mají vaši herci podobný smysl pro humor jako vy, zda je rozesmějí podobné situace jako vás. Jak role kouzelníka Mrklase pro Bolka Polívku, tak role Tondy pro Jiřího Schmitzera nebo smolaře Káji pro Mirka Vladyku takový nový

prostor skýtala. Pokud máte na place zkušené herce s výrazným autorským potenciálem a hereckou loajalitou, můžete si dovolit obsadit herce méně zkušené anebo vysloveně neherce, kteří vás zajímají pro svoji autenticitu, charisma, neokoukanost. Díky zkušeným kolegům, kteří dobře vědí, že výsledek filmu je podmíněný kolektivním výkonem, a kteří dokáží své méně zkušené kolegy podržet, podpořit, určit rytmus scény, neznerovozňovat je a nedokazovat jim jejich nedostatky, se může výsledek našeho snažení kvalitativně znásobit.

Vždy kromě hvězd dáváte příležitost i méně známým hercům, ba i nehercům. Jak objevujete méně zkušené herce či neherce?

Výbornou zkušenost jsem udělal s herci, se kterými jsem spolupracoval ve filmu vůbec poprvé. Vladimír Javorský vtiskl postavě bezdomovce a příležitostného zlodějčka Pepého okouzující bezbrannost a obdařil ji dalším rozměrem. S Lenkou Vlasákovou jsem pracoval v Divadle na Jezerce v inscenaci Na dotek. Lákalo mě ukázat její komediální talent, který jsem u ní objevil. A konečně jsem měl to potěšení spolupracovat se skutečnou legendou českého herectví, Josefem Somrem. To se pro nás s Petrem Jarchovským rovnalo splnění filmařského snu. Jeho, Vladykova a Javorského samozřejmost, s jakou se pohybují ve svých stylizovaných rolích, svědčí o velké empatii a spolehlivosti. Autorští herci, jakými je kupříkladu Petr Forman, Boris Hybner, anebo vyslovení neherci, jako je Dalibor Vinklát, přinášejí zase svoji autenticitu, nezaměnitelnou energii, propojují postavy s prostředím. Příjemným překvapením pro mne byla spolupráce s mladým herci Mario Kubašem i jeho filmovou partnerkou neherečkou Magdalenou Zelenkovou. Na neherce jsem vsadil zejména při vytváření bizarní partičky podvodníků, falešných hráčů z vysočanské tržnice. Dostali veliký prostor a díky svým spolehlivým hereckým protějškům odvedli skutečné herecké party.

Kdo přišel na tak nezvyklé a neokoukané lokace?

Velice dobře znám prostředí, kde se velická část našeho příběhu odehrává. Podstatnou část roku trávím ve svém pontonovém domku v pražském říčním přístavu. Mám to zvláštní prostředí u řeky rád, přináší mi klid a spočinutí. Přátelé, které jsem zde našel, mi byli skvělými pomocníky i během realizace filmu. Mnozí zapůjčili svá plavidla, ze kterých jsme natáčeli záběry spojené s řekou, jiní přispěli radou a zkušeností a další dokonce vytvořili některé menší, ale podstatné role. Měl jsem k dispozici zatím asi nejlépe sešlapaný filmový štáb, s jakým jsem kdy pracoval. Jeho spolehlivost a nasazení mi pomohlo překonat problémy, které s sebou každé filmové natáčení přináší.

PETR JARCHOVSKÝ - scenárista

Proč se vaše komedie jmenuje *U mě dobrý*? Málokterá žena bude vědět, že význam názvu je ještě jiný než doslovný!

Titul filmu je inspirován jednou reálnou situací, které byl kdysi svědkem Petr Šabach a vyprávěl mi o ní. Je to situace, kdy se hráčská „hláška“ přesazená do vypjaté životní situace stane její paradoxní pointou a zároveň je vyjádřením touhy po nabytí stavu, kterému by toto lapidární zvolání odpovídalo. Ve filmu je tato situace umístěna hned v jeho úvodu. Ti, kdo neznají karbanické hlášky, mají příležitost vše pochopit a případně ocenit dramatickou situaci, do jaké byla z karetní hry přesazena...

S Janem Hřebejkem jste znovu sáhli po Šabachových povídkách. Je ještě jiný důvod než úspěšnost u diváků, že jste se v nich zhlédli?

Měli jsme s Janem Hřebejkem chuť po dramatech Horem Pádem a Kráska v nesnázích vyprávět o našich tématech, jimiž je rodina, přátelství, vzdorování osamělosti, naše slabosti, odpuštění, prostřednictvím čistého komediálního žánru. Na rozdíl od nostalgických komedií, jakými byly *Pelíšky* anebo *Pupendo*, jsme se pokusili v *U mě dobrý* o komedii situační. Zvláštní „rodinu“ zde tvoří společenství mužů, kteří jsou ochotni a schopni riskovat pro kamaráda. Film *U mě dobrý* je dalším pokračováním méj autorské spolupráce s Petrem Šabachem a tímto titulem nekončí. Jsme si lidsky i autorsky blízcí, nepřestáváme se zajímat a inspirovat, a to je pravým důvodem, proč společně pokračujeme. Kdyby tomu tak nebylo, nové scénáře by nevznikaly. Naše filmy jsou autorskými počiny, nikoli producentскими projekty. V tom spočívá naše svoboda i radost ze společného odvedeného díla.

Nebylo obtížné skloubit pointy i prostředí několika povídek? Jak jste k tomu vymyslel klíč?

Klíčovou povídkou, která přinášela jak ústřední postavu, tak i náznak nosné situace, byla povídka „Mr. Class“ z Šabachovy první sbírky *Jak potopit Austrálii*, ke které jsme se vrátili poprvé od Šakalích let. Ostatní povídky slouží jen jako obohacení, koření, přinášejí jednotlivé gagy a scény. Stejně jako tomu bylo v případě *Pelíšků* – Šabachovy texty i jeho autorský přístup umožňují materiál obohacovat vlastními zážitky, umožňují rozvíjet situace, přidávat nové motivy a figury, rozvíjet naznačená témata anebo přicházet s novými. V případě *U mě dobrý* jde vlastně o bajku, alegorický příběh. Vypráví o období, kterým jsme nedávno všichni prošli, o devadesátých letech, ve kterých jsme prožívali veliké změny – jak ve společnosti, tak uvnitř sebe samých. Že šlo o změny těžké, klopotné a často bizarní, už dnes víme. Stejně jako víme, že šlo o cestu v nově nabytém prostoru svobody, kde na nás číhala mnohá nebezpečí v podobě naší naivity, nepřipravenosti a v podobě nejrůznějších šejdířů a podvodníků. Pokoušíme se na tuto naši nedávnou historii nahlédnout s pochopením, humorem a ironií...

Proč jste si vybrali právě tyto konkrétní herce (Bolek Polívka, Jiří Schmitzer, Miroslav Vladyka, Lenka Vlasáková)?

U mě dobrý je asi první titul, ve kterém jsem při psaní ústřední postavy myslel na konkrétní herce. To bylo podmíněno zvoleným žánrem. Jsem přesvědčen, že postavu vysloužilého varietního kouzelníka Mrklase nezahraje nikdo s větší bravurou, humorem i smutkem, lehkostí a elegancí, než jak ji zahrál Boleslav Polívka. V úzkém prostoru situační komedie dokáže postihnout všechny finesy figury a mnohé k ní sám přidat tak, aby ve výsledku působila celistvě a živě. Velice jsme si také přáli vytvořit pro Jiřího Schmitzera, který pro nás vytvořil ohromnou kreaci v roli odpor budícího Říši Hrstky v *Krásce v nesnázích*, nějakou roli, v níž by mohl vytvořit téhle figuře protipól. Pokusil jsem se mu napsat figuru laskavého, obětavého a charakterního člověka. Díky takovým lidem, jako je Schmitzerův Tonda, drží náš svět ještě pohromadě. S Miroslavem Vladykou Honza Hřebejk před lety spolupracoval na dětském televizním seriálu. Byl rád, že

pro jeho herecký typ našel v postavě Káji uplatnění. Miroslav Vladyka ji dokázal prodchnout jemnou groteskní tragikou, budí naši slitovnost a máme pochopení pro jeho pochybení. Jedinou skutečně důležitou ženskou figuru, která v našem filmu vytváří protipól mužskému světu, ztvárnila Lenka Vlasáková. Má zde příležitost na poměrně velké ploše sehrát svoji první komediální úlohu. Její postava Anduly projde třemi radikálními proměnami. Lenka tuhle příležitost využila s velikou chutí a přesvědčivostí. V jejím posledním „převleku“, který jí naše fabule nabídla, ji diváci musejí chvíli nacházet. O to víc snad ocení její schopnost proměny, schopnost v nadsázce ukázat několikerou tvář jedné ženy...

Herci byli okouzleni místy, v nichž se natáčelo. Kdo vybíral lokace a proč právě tato místa?

V zahrádkářské kolonii na Libeňském ostrově, nejstarší v Praze, a v sousední loděnici jsme chtěli již natáčet film *Pupendo*. Tehdy, v roce 2002, vlastně již během natáčení, smetla tuhle půvabnou lokaci povodeň. Litovali jsme tehdy, že se sem s kamerou již nikdy nebudeme moci vrátit, tak zoufale vypadala po řádění rozvodněného žvlu.

O to byla větší naše radost, když jsme viděli, jakou neobyčejnou vitalitu tahle komunita má. Zahrádkářský „Hobitín“ na Libeňském ostrově, místo s velikým kouzlem a osobitou atmosférou, vytváří v našem příběhu idylický protějšek „nebezpečnému“ světu mimo něj. A právě z tohoto bezpečného ostrovního „pelíšku“, z chráněného a skrytého „plácku venkova“ uprostřed města musí naši hrdinové udělat riskantní a promyšlený výpad do „divočiny“ rozprostírající se tam venku.

Byl jste při natáčení? Jak probíhalo, co na něm bylo hezké? Neměli jste nějaké problémy?

Natáčení probíhalo ve vynikající tvůrčí atmosféře, do které se jistě otiskl i genius loci míst, kde se natáčelo. Měli jsme zatím asi nejsehranější filmový štáb. Tuto tvůrčí idylu narušil pouze vážný technický a námi nezaviněný problém s kamerou. Režisér Hřebejk a kameraman Malíř projevili obdivuhodnou duchapřítomnost a flexibilitu, když dokázali ve stanoveném natáčecím plánu podstatnou část pokažených záběrů přetočit. Pokud by film nerealizoval tak zkušený režisér, jsem přesvědčený, že by nevznikl, anebo by byl jeho výsledek zásadně poškozený.

Umíte hrát mariáš?

Neumím. Šabach taky neumí. Ale od toho jsou u filmu poradci. Třeba Ondřej Trojan. Film však není o hráčích mariáše. Je o podvodnících, falešných hráčích, moci peněz a o přátelství.

Máte rád dobrodružství, jaké hraje ve filmu roli, anebo o něm rád čtete?

Vůbec nejsem duší hazardní hráč. Nikdy jsem nehrál karty o peníze a i těch sirek při „Prší“ mně bývalo líto. To ovšem neznamená, že bych si nepochutnal na příbězích o hazardních hráčích. Jsem rád, že jsme společně s Honzou našli cestu, jak vyprávět žánrový film, ve kterém cítím například ozvuky mého oblíbeného

westernového žánru, který je jinak do našich vod prakticky nepřesaditelný. Tomu odpovídá i tímhle žánrem inspirovaná hudba, kterou pro nás složil Norbi Kovács.

Viděl jste hotový film? Jsou v něm oproti scénáři velké změny?

Jsem přítomen všem fázím vzniku filmu. Na rozdíl od předchozích látek inspirovaných povídkami Petra Šabacha jsme tentokrát „nedestilovali“ nakupený materiál, ale rozvíjeli jednu nosnou situaci. Tím pro mne byla práce na scénáři nová. Výsledný tvar filmu je vždycky pokračováním scénáře, scénář není ze své podstaty definitivní tvar. V tomto případě se však od scénáře liší minimálně. Společně s herci, s jejich invencí a zkušeností Honza varioval a obohacoval naznačenou základní situaci, kdy jedna skupinka šejdířů ušije budou na jinou.

Je Hřebejkova a vaše komedie jen čirou zábavou?

Bylo by asi divné, kdyby komedie neměla pobavit. Pokud vyprávím anekdotu, chci, aby se posluchači zasmáli. Jde však o to, jaký typ diváka chci pobavit. Humor je médium, poetická nadsázka, kterou používáme, abychom dokázali sdílet v podstatě tristní životní úděl. Aby se život stal snesitelnější. Přál bych si, aby tomu tak bylo i v případě filmu *U mě dobrý*. A kdyby ta zábava byla „čirá“, byl bych rád o to víc.

ONDŘEJ TROJAN - producent

Komu je film určen? Mohou na něj jít i děti? Hraje tam i jedenáctiletá holčička...

Je to rodinná komedie, film pro všechny generace, zprvu poetický a posléze veskrze akční. Pětileté dítě bych na něj nevzal, ale všichni od dvanácti let výš se mohou myslím dobře pobavit.

Filmařský tým je hodně sehraný. S Janem Hřebejkem a Petrem Jarchovským se znáte už od školy, ne?

Známe se z FAMU.

Petr Jarchovský vám dělal už scénář k *Želarům*...

... a Honza Hřebejk s Petrem psali scénář k mé prvotině *Pějme píseň dohola*. *U mě dobrý* je zase moje produkce už sedmého Hřebejkova filmu: *Pelíšky*, *Musíme si pomáhat*, *Pupendo*, *Horem Pádem*, *Kráska v nesnázích*, *Medvídek*, *U mě dobrý*... ano, sedmý film. Kus práce je za námi.

Přestože jste kamarádi, asi byste nechtěl produkovat takový film, kde by se vám nelíbil už scénář?

Náš vztah už je takový, že si věříme. Tvůrčí potenciál Petra i Honzy je široký. Nicméně rozdílné látky potřebují svůj čas k tomu, aby uzrály. Před komedií *U mě dobrý* měli kluci k natáčení připravený jiný scénář, *S pravdou ven*. Ale tehdy jsem na našem sezení na oba naléhal, že by bylo dobré trochu spočinout a udělat komedii bez přívlastků, ani hořkou, ani černou, aby vznikla prostě komedie, letní, poetická a rozmarná. Původně to měl být povídkový film o hospodských historkách inspirovaný Šabachem, protože hodně jeho textů se nám do předchozích filmů nevešlo, přestože je máme rádi. Petr Jarchovský však našel klíč k ucelenému celovečernímu tvaru. A tak jsme si udělali radost a *U mě dobrý* je na světě! Realizaci obou filmů jsme zkrátka přehodili.

Máte tedy v tuto chvíli hotový další scénář!

Kluci toho mají rozdělaného víc. Myslím však, že bychom měli trochu upravit pracovní tempo, abychom byli co nejpečlivější, abychom tempo nepřepálili a nevyčerpali se. Jak už jsem říkal, některé látky si potřebují odpočinout a jiné naopak vznikají velice spontánně a žádají si okamžitou realizaci, aby se nevytratila prvotní radost z díla, a to byl právě případ komedie *U mě dobrý*. Od nápadu k premiéře trvala tvorba filmu pouze rok a čtyři měsíce.

Vaše rozmarná komedie má ale i dobrodružné rysy, jako by se chlapi vraceli do klukovských let!

Ve druhé polovině nabere na obrátkách, když partička našich filmových hrdinů jde pomstít svého kamaráda a zosnují velkolepý podraz na bandu podvodníků.

Máte osobně rád napětí, dobrodružství?

Mám rád míchání žánrů. Kromě sci-fi mám ve filmu rád skoro všechno. V *U mě dobrý* se snoubí poetická komedie s komedií situační.

Petr Jarchovský vidí tuto komedii tak trochu jako český western.

Ano, kdyby se měl příběh zjednodušeně shrnout do jednoho odstavce, připomínal by westernové příběhy, kdy se utkává dobro se zlem. Western je vlastně pohádka, základní příběh *U mě dobrý* je obdobně jednoduchý.

Kromě toho, že sháníte na film peníze – což při vyslovení jména Hřebejk nemusí být tak nesnadné, ovlivňujete konečný tvar filmu ještě jinak?

Obsazení i lokace probíráme společně, stejně jako scénář, hodně času trávíme společně ve střížně. Tyto etapy vzniku filmu jsou tvořivé, hravé a napínavé, to je nejzábnější a nejzajímavější část mé práce, pak nastává druhá část – dostat film k divákům. Snažím se k této práci přistupovat obdobně tvořivě a hravě.

Není koproducentem Nova?

Není, ale Nova si předkoupila vysílací práva a spolupracuje s námi na propagaci filmu. Byla přístupná k lepším, příjemnějším a jednodušším podmínkám než Česká televize, takže jsem se spoluprací spokojen. Věřím, že je tímto filmem potěšíme, a že budou rádi, až ho budou moci odvysílat v televizi.

Myslíte, že by mohl být tento film stejně úspěšný jako třeba *Pelíšky*?

Je podstatné, že se na plátno vrací úspěšný trojlístek: Šabach, Jarchovský, Hřebejk. Jejich spolupráce na filmech *Šakalí léta*, *Pelíšky*, *Pupendo* vždycky přinesla divácky zajímavá témata z naší nedávné historie. *U mě dobrý* se taky vrací kousíček zpátky, do začátku 90. let. Do doby, kdy po létech plácání v mělčině jsme se vydali do dravějšího proudu. Pinoživé začátky budování kapitalismu v Čechách, to je doba, kdy se *U mě dobrý* odehrává. Se všemi těmi pokusy o soukromé podnikání. Myslím si, že právě to je na této komedii velice zábavné.

Značnou roli tam hraje mariáš. Prý ho umíte velmi dobře, takže jste byl přes něj supervisorem!

To je pravda. Jsem bývalý mariášník, na gymplu jsme ho hráli pořád. Jsem i rybář, tak jako filmová postava v podání Petra Formana. Rád jsem marnil svůj gymnaziální a postgymnaziální čas v takových prostředích, v jakých se odehrává náš film. Výletní hospůdky – to byla za komunismu oáza, kam agitační výbory KSČ prosakovaly jen stěží. Je vlastně ironií osudu, že těmto místům hrozí zánik až teď, kdy developperské projekty zakusují své zuby do kdejaké městské tišinky. Film *U mě dobrý* vlastně uchovává po léta neměnný obraz

zahrádkářské kolonie na Libeňském ostrově v centru města, kam v počátcích devadesátých let pozvolna pronikl onen zmíněný „pubertální“ kapitalismus, což je odrazový můstek pro různá situační dění. Tehdejší fenomén skořápkářů je i hybatelem podvodu namířeného na partičku z filmu.

Jaký film máte rozpracovaný producentsky a jaký režijně?

Natáčíme se Zdeňkem Tycem film *El Paso*. Jako režisér bych měl realizovat film *Občanský průkaz* - s Petrem Jarchovským pracujeme na scénáři. Nevím ale, jestli začnu točit ještě letos. S Petrem a Honzou Hřebejkem máme hotový scénář *S pravdou ven* a Petr pracuje na dalších dvou látkách... Inu, budeme si muset společně sednout a nějak si zorganizovat pracovní budoucnost.

BOLESLAV POLÍVKA (Mrklas)

Co si myslíte o Mrklasovi? Představte ho, prosím!

Mrklas – opuštěný... Důležitější jsou pro něj vzpomínky než přítomnost. Obklopuje se kamarády, kteří mu nahrazují rodinu. Je sám. Tísňivě sám. Mrklasovi nezávidím.

Co se vám na scénáři zalíbilo?

Kromě toho, že je scénář skvěle napsaný se smyslem pro akci, dobrodružství, romantiku a humor, je zároveň lidský. Mluví o schopnosti lidí být k sobě solidární a v uvozovkách - pomáhat si a pohádkově přirozeně vítězit nad zlem a hloupostí.

Jak se vám pracuje s Janem Hřebejkem oproti jiným režisérům? Je to myslím váš čtvrtý film s ním...

Moje soukromá přezdívka pro Jarchovského a Hřebejka je: bratři Anton a Pavel Čechovovi.

Jak probíhalo natáčení?

Pro mě důležitým člověkem, spolutvůrcem Hřebejkových filmů, je kameraman Jan Malíř. Kdyby mně někdo řekl, že chce natočit film, ještě přesně neví, o čem to bude a kde se to bude točit a že za kamerou bude stát Jan Malíř, živě bych souhlasil.

Umíte opravdu kouzlit jako váš kouzelník Mrklas? Vždyt' jste dělal Maněž Bolka Polívky! Určitě je vám to blízké...

Díky mému kouzelnickému guru, mistru Kasnarovi, jsem se něco naučil. Mimochodem pan Kasnar účinkoval v několika Maněžích. Příště prosím nemluvte o Maněžích v minulém čase. Maněž je a bude. Nevím co bude, až tady nebude.

Máte rád dobrodružství, risk, verneovky, foglarovky?

Za všechny jeden citát z Maněže, kterou navštívily Rychlé šípy z Uherského Hradiště.

Říkám: „*Rychlé šípy. Znáám, znáám.... Štětináč byl vždycky můj vzor.*”

Dušíň říká: „*Ale to není zrovna příkladný chlapec.*”

Já na to: „*Vidíš to - a byl to můj vzor.*”

Myslíte, že nejen v tomto filmu, ale taky ve skutečnosti spravedlnost vyhrává?

Je pravda, že Boží mlýny melou pomalu a nadarmo.

Hrajete mariáš jako ti mariášníci v komedii *U mě dobrý*?

Můj táta prohrál v kartách kdysi dávno takovou sumu, že karetní hry jsou v naší rodině zakázány čtyřgeneračně. Takže až vnukové mých synů si zase mariáš zahrají.

Sbíral jste někdy známky?

Každý chlapec si jednou musí projít tímto obdobím, aby se dověděl, že hromadit je zbytečné.

Myslíte, že podobné mafie jako začátkem 90. let, před nimiž vaše postava varuje, u nás stále ještě existují? Paralelní tajný svět?

Mám investigativního kamaráda Josefa Klímu, který o tom ví hodně. Máme takovou úmluvu, že při víně zdrží se hovoru na toto téma. Když nevydrží a nezdrží se, těžko se mi usíná.

Máte rád gin s tonikem, který si oblíbil Mrklas?

Je to moje oblíbené letní pití. Na cestě z hospody gin odplivnu a zůstává ve mně jen tonik.

Prozradíte, na čem právě pracujete?

Máme za sebou bratislavskou premiéru Mínus dva s Milanem Lasicou. Koncem dubna bude česká premiéra ještě navíc s Jitkou Čvančarovou a Martinem Hofmannem v našem divadle v Brně. A připravujeme květnovou Maněž.

JIŘÍ SCHMITZER (Tonda)

Jak jste si představoval figuru Tondy?

Jsem na něj sám zvědavý, film jsem ještě neviděl a nevím, které scény tam zůstaly. Po přečtení scénáře jsem si ho představoval jako přímočarého člověka. Není to žádný hlupák, těší ho undergroundová muzika, zakládá si na ní, pořád ještě žije

hudbou Plastic people. Za totality mohl třeba pracovat v kotelně a zúčastňovat se akcí, které režimní páni neviděli rádi. Žije si po svém, má to v hlavě srovnané, a ani doba, která přišla po roce 1989, s ním nic neprovedla. Zatímco si řada lidí otevřela hospodu, protože na ní vydělají prachy, Tonda v žádném případě nepřemýšlí o tom, jak nadělá peníze nebo co všechno si pořídí, přestože začal

také podnikat v malé hospůdce u řeky. I podle scénáře by měl nést s nelibostí činnost své partnerky Anduly.

Jste znám svou poctivou přípravou. Kvůli roli horníka – vězně v Bumerangu jste dlouho těžce fyzicky pracoval, abyste působil věrohodně. Připravovali jste se nějak důkladněji i na roli Tondy?

V Bumerangu se měl objevit člověk, který je mimořádně výkonným horníkem. Měl jsem být vysvlečený do půli těla. Kvůli autenticitě příběhu jsem tam nemohl ukazovat oplácané tělo, dokonce to nemohl hrát ani člověk hubený – to by byl jen vězeň. Muselo na něm být zároveň vidět, že je na těžkou práci zvyklý. Na Tonda v komedii U mě dobrý jsem extra přípravu nepotřeboval. Mám tam spoustu věcí, za které se můžu postavit. Třeba co se týče muziky, připravovat jsem se nemusel, sám jsem hrál big beat.

Hrajete dodneška... a muzikou tehdejší doby vaše postava taky žije. Tím je vám asi blízká, byť je film situován do začátku 90. let.

Ted' už hraju sám s kytarou, ale mládí – to byl pro mě big beat, hrál jsem v kapele basovou kytaru. Pro mě to bylo okno do svobody.

Jak se vám pracovalo s Lenkou Vlasákovou? Hráli jste s ní poprvé.

Výborně. Je s ní skvělá komunikace. Když na vás mluví, na očích jí vidíte, že vám opravdu říká něco obsažného. A v tom okamžiku máte se vším půlku práce, protože jenom odpovídáte.

S Janem Hřebejkem se znáte už dlouho, že?

Dělal jsem s ním už jeho absolventský film.

A pak přišla jeho Kráska v nesnázích – za roli otčíma jste dostal svého druhého Českého lva...

V tak dobře napsané roli jako v Krásce nebylo třeba měnit stéblo. Role byla už od scénáře dobře vybudovaná.

U mě dobrý je komedie s dobrodružnými prvky. Četli jste třeba rád foglarovky, verneovky...

Hodně jsem je jako kluk četl, a sci-fi byla moje nejoblíbenější četba. Od Stanislava Lema znám i knížky, které nejsou příliš známé, jako třeba Summa technologiae nebo Golem XIV, kdy se pouští do spekulací. První, co jsem od něj četl, byli Astronauti, tam je takový sovětský hrdina, ale taky se mi to tenkrát líbilo.

V Hřebejkově filmu se parta dospěláků pouští do dobrodružství, chce zjednat spravedlnost. Vzal byste sám do svých rukou spravedlnost?

Docela ano, ale byl bych strašně opatrný! Protože film je pohádka pro dospělé i pro děti, zatímco skutečnost je hodně komplikovaná. Kdyby měl člověk vzít spravedlnost opravdu do svých rukou, pak dopadne jako Jánošík. Protože se proti němu obrátí i ti, za které je ochotný riskovat. Rozhlédněte se kolem sebe – kolik lidí si skutečně přeje, aby byla spravedlnost? Pletou si spravedlnost se svými výhodami. Ale spravedlnost – to je tvrdá paní.

Natáčení mohlo být příjemné, u řeky...

Prostředí, hospoda, loď byly fajn, až na nějaké výjimky jsme měli i dost pěkné počasí. Ale přece jenom je to práce. Jestli si někdo myslí, že jsme si pluli na lodi, dávali si do nosu a sem tam někdo vzal do ruky kameru, pak se plete. Ale rozhodně je to příjemnější prostředí, než když jsem byl při Bumerangu v reálném podzemí, v dolech.

Ve filmu máte syna Jáchyma a tvrdíte, že za dítě kaštiny z ohně tahat nebudete. Tahal byste je z ohně ve skutečnosti?

To dělá každý obyčejný rodič, že dítěti hubuje, ale když se něco stane, tak pomůže. To je přece normální.

Tonda je v podstatě kladná postava, a to bývá těžší oříšek než ztvárnit zápornou figuru.

V tomhle případě to není ukázkově kladná postava. Jsou tam i projevy zbabělosti... Špatně se dělají takové ty „plakáty“. Ale jakmile cítíte slabiny, už se postava blíží skutečnosti. U každého působí souhrn vlastností, nikdo není naprosto černý nebo bílý, jde o to, co převáží... Hitler třeba měl rád svého psa.

Provozoval byste hospodu jako Tonda?

Ne. Součástí práce v hospodě je být neustále v kontaktu s lidmi, být neustále k dispozici. Já jsem na nějakou práci najatý, udělám ji, a pak už mám svoje soukromí. Neměl jsem nikdy chuť být zapřažený do nějakého podniku, který vyžaduje celodenní nasazení.

Jste tolerantní jako Tonda i k někomu, kdo vám provede špatnost?

Nepovím vám. Ale kdybych toho člověka měl rád, patrně bych mu odpustil. Záleží na tom, jak se k věci postaví. Když se omluví a je mu to líto, prominu to. Horší je, když udělá chybu a odmítá to přiznat. A vím o takových lidech i ve velmi vysokých funkcích.

Hrajete mariáš?

Samozřejmě. Jsem původně ústecký herec.

To souvisí s mariášem?

Pokud vím, na oblasti se hraje mariáš.

Vyhráváte?

Nejsem špičkový mariášník, ale trochu se v tom orientuji. Z filmu mi ale nezůstal pocit, že bych si byl zahrál mariáš!

Líbilo by se vám bydlet na lodi?

To jo! To by se mi líbilo. Lod' taky s vámi může odjet, a i kdyby byla přivázaná, život na ní – to je jiná kvalita života!

Co vám bylo sympatické na scénáři U mě dobrý?

Měl zaděláno na to, že by mohl vzniknout film, kde by se lidé pobavili. Zároveň je tam nenápadný morální odkaz, z něhož se nestane vztyčený prst nebo moralita, a to má daleko větší smysl než plané moralizování.

LENKA VLASÁKOVÁ (Andula)

Co si myslíte o své postavě Anduly?

Andula má jedenáctiletou dcerku Kačenku a žije v partnerském svazku se starším Tondou, jehož představuje Jiří Schmitzer. Provozují spolu kiosky u řeky. Andula má ráda kolem sebe lidi, ráda patří do nějakého okruhu, přitom se vždycky cítila tak trochu

jako kluk. Děj se odehrává začátkem 90. let, takže si představuji, že chodila mezi disidenty, že s Tondou, bývalým disidentem, navštěvovala rockové koncerty. Říkám si, že ti dva se třeba tam někde seznámili. A pak Andula projde proměnou, najednou se jí zachce být ženou. Ale nakonec se ukáže, že je jí vždycky líp v kiosku u vody, kde chlapi hrají mariáš a ona tam nosí pivo!

Jak název filmu napovídá, je to vlastně mariášová komedie. V ní Andula tvrdí, že mariáš umí! Ovládáte ho opravdu?

Na soustředění před natáčením jsme jeden večer nedělali nic jiného, než že jsme v rámci přípravy na film mastili karty. Petr Forman umí mariáš brilantně, ten nás to všechny učil, mastil to s bráchou a s tátou odmalička. Ale abych pravdu řekla, nepochopila jsem to. Kluci se ale nakonec mariáš naučili.

Andula se proměňuje, je to skoro jako trojrole. Jste ve filmu normální Tondovou partnerkou, pak se rozhodnete vydělávat si jako dealerka kosmetických výrobků a také si zahrajete na lehkou ženskou. Musela jste si někde nastudovat chování tehdejších dealerek nebo prostitutek?

Kvůli té dealerce jsme se s Honzou Hřebejkem trochu trápili, říkali jsme si, aby bylo přesvědčivé, že dealerství někdo tolik propadne. Naštěstí jsem měla vzor – moje tchýně tomu v 90. letech taky uvěřila, chodila na školení a pak se skutečně snažila všem známým i neznámým vychválit a prodávat hrnce Zepter. Vysvětlila mi, jak vás ta školení mistrně oblnou.

Která z těch tří součástí vaší role vás nejvíc těšila?

Kde jsem se nevíc vyřádila? No při té poslední, kde Andula hraje prostitutku. Bylo to jako hra! Tu jsme si užili všichni! A mě to strašně bavilo. Nejlepší bylo, když jsme točili na bleším trhu na Kolbence. I když jsem netočila, chodila jsem vymustovaná jako prostitutka mezi lidmi po tržišti. Vzbuzovala jsem neuvěřitelné reakce! Taky si mě chtěli koupit a odvést! Lidé, kteří se tam pohybují a prodávají různé věci, do toho prostředí patří. A mě potěšilo, že jsem tam přesně zapadla, že jim prostitutka nepřipadala v těch místech jako něco nepatřičného. Ale vždycky mě někdo doprovázel.

Režisér Jan Hřebejkem si vás vybral už pro roli Anny ve hře Na dotek. Lišil se nějak jeho přístup k hercům při režírování divadla a filmu?

Ani ne. Ale byl to můj „rok s Annou“, dostala jsem loni čtyři různé role Aniček! Začalo to Annou ve hře Na dotek v pražském Divadle Na Jezerce, pak byla Anna Karenina v Divadle ABC. Andula v této filmové mariášové komedii byla třetí v pořadí. A hned poté jsem točila další film, jmenuje se Divoženka, kde také představuji Annu.

Jak jste se cítili při natáčení?

Vzpomínám na to jako na jedno z nejlepších natáčení, co jsem kdy zažila. Štáb lidí, kteří spolupracují už na kolikátém filmu, je úžasně sehraný. Co je vysloveno, to se hned realizuje. A všichni drží při sobě. Byla tam velká legrace, velká svoboda týkající se hraní. Honza je velmi vstřícný režisér, dává nám svou důvěru, dává nám svobodu, jen nás nenápadně vede tam, kam potřebuje. A my máme přitom pocit, že je to všechno z našich hlav, že jsme to vymysleli sami. Situace se často dokončují až na místě. Také jsem poprvé zažila soustředění měsíce před natáčením. Někam se odjede, čte se scénář a pracuje se na něm, některé scény se vyškrtnou, jiné se přidávají. Nikde jsem nezažila takovou úžasnou tvůrčí atmosféru!

Vplulo se vám lehce do začátku 90. let 20. století, kdy se film odehrává?

Když nás návrhářka kostýmů Kateřina oblékla do tehdejších oblečků a tvrdila, že jsme v tom opravdu v roce 1994 chodili, nechtěli jsme tomu věřit. Vždycky jsme vyprskli smíchy, protože to jsou neuvěřitelné modely!

Mohli jste se vykoupat? Komedie se odehrává u vody!

Koupání nebylo. Natáčelo se v druhé půlce srpna a v září a bylo chladno. Spíš jsme sundávali péřové bundy a předstírali jsme léto. Ale byla tu možnost nakouknout do prostředí přístavů a lidí kolem nich. Natáčelo se na Libeňském ostrově, kde je

zahrádkářská kolonie, a to je úžasný svět sám pro sebe. Ve filmu hrála i spousta lidí z přístavu, kde má Honza Hřebejk svou loď. Například Fanouše představuje Dalibor Vinklát, který je srdcem jejich přístavu. I Madla, představitelka partnerky Tondova syna, je nádherný člověk. Je to moc hezký svět.

Jste tam maminkou holčičky Kačenky. Nebyly s ní problémy?

Úžasná holčička, je jí jedenáct, stejně jako z mých tří dětí nejstarší dceruše. Byla to vůbec moje první role, v níž mám dítě. Byla jsem šťastná, že konečně

hrají ženu odpovídající mému věku. V jiných rolích musím málem předstírat, že jsem skoro ještě panna, že nevím, co je zamilovat se, vdát se a porodit.

Ale vaším hlavním partnerem je Jiří Schmitzer. Jak se vám s ním spolupracovalo?

Moc krásně! Vykáme si, mám k němu velkou úctu. On toho mnoho nenamluví, ale když jsme spolu někde seděli, dal se do vyprávění. Brala jsem to jako velký projev důvěry a velmi ráda jsem ho poslouchala.

Chlapi i s Andulou se v této komedii pustili do riskantního dobrodružství. Pustila byste se do něho i ve skutečnosti?

Myslím, že můj život je jedno velké dobrodružství! Už proto, že jsme oba, já i můj muž, lehkomyšní a nic neplánujeme. Bereme věci, jak přicházejí, a z toho pak vyplyne leccos dobrodružného... Pořád mám co vyprávět.

Bydlela byste i na hausbótu?

Okamžitě! Jak jsem k tomu trochu přivoněla, říkala jsem si: Tolik bych si chtěla koupit v takovém přístavu loď! A pak jsem se okřikla: Neblázni, máš doma mimino, nemůžeš! Když se natáčel konec filmu a my jsme pluli s lodí po řece, byl zářivý den, na nebi obláčky a bylo to úžasné!

JOSEF SOMR (Balun)

Ve filmu se také mastí hodně karty. Hráli jste někdy mariáš? A umíte vůbec karty hrát ?

V mladých letech jsem mariáš hrál a hrál jsem ho dokonce velice rád. V Brně jsem se pak za studií naučil taroky. To je velice krásná a dokonce velice ušlechtilá hra. Hráčem jsem byl tak náruživým, že jsem dovedl hrát

dokonce i celou noc. Ale pro mě to bylo jako chodit hrát šachy. Nebyl to žádný hazard. Lidi, kteří hazardu podlehnou, upřímně lituji, to je neštěstí.

V podstatě tedy hráčský typ nejste...

Ale ano. Například sázím Sportku. Dokonce pravidelně. Je to taková má každodenní zábava. Někdy i vyhrávám.

A jaké je na konci roku skóre? Vyrovná se vklad výhrám?

No to víte, že ne... Sazku v konečném účtování financuji! Ale mě to baví.

Ve filmu jde kromě jiného o ušitou boudu, která je odplatou za jinou ušitou boudu. Máte vlastní zkušenosti s podrazy nebo s ušitými boudami? A jak je odplácet?

Spíš s těmi podrazy, které teď například bulvár provádí permanentně. Alespoň já se bulvárem podveden cítím. Nechápu, kde se bere ta spousta zla, cynismu a hnusu, aby se mohly rozdávat tak zlé rány... Ten hnus by si potrestání žádal... Ale odplata? Jaká? Já byl v rodině odjakživa vychováván nejen k pokoře, ale i k umění odpouštět...

Jak jste se cítil při natáčení na tržišti a v zahrádkářské kolonii u řeky, tedy ve dvou specifických a dost bizarních prostředích?

Přiznám se, že na natáčení jsem se každý den upřímně a velice těšil. Obě prostředí jsou dva zcela rozdílné světy, každý má něco do sebe, ale možná, že si jsou něčím i podobná. Zahrádkářská kolonie mi vzdálená nebo dokonce cizí být nemohla - sám chatu mám, jezdím tam léta, takže o životě v takovém společenství něco vím. Ale tady jsem poznal něco nesmírně dojemného. Takovou zvláštní hlubokou soudružnost a nevídanou sounáležitost. Tihle lidé žijí neobyčejně pevně při sobě. Bylo mi mezi nimi úžasně. Je smutné, že jim na Libeňském ostrově hrozí pravděpodobně likvidace. Já jim hrozně fandím, aby se tak nestalo; s tak nádhernými lidmi se člověk hned tak nepotká.

A tržště?

První velké tržště se všim všudy jsem poznal hodně dávno, v Kambodži. A bylo to moc zajímavé. Ale i tady v Praze ve Vysočanech to byl úžasný zážitek. I zdejší lidé, i když jiným způsobem, také drží při sobě. Procházel jsem tržštěm několikrát, má svou vlastní atmosféru, jak říkám, je to svět sám pro sebe, který má taky kouzlo. Dokonce jsem i nakupoval... Je to sice taková veteš, ale na úlovky jsem velmi pyšný a chráním je jako oko v hlavě.

MIROSLAV VLADYKA (Kája)

Kolegové herci obsazení do filmu U mě dobrý se shodují, že je to film hlavně o kamarádství. Co vy si o kamarádství myslíte?

Kamarádi jsou v životě strašně důležité. Jsou důležitější než holky. Proto taky zrada kamaráda bolí víc, než zrada holčičí, vím, co říkám. Mám štěstí, že když jsem v ouzkejch, kamarády mám. Můžu jim zavolat, můžu přijet, jsou se

mnou. Ale hlavně jsem rád, že s těmi stejnými kamarády se především raduju. Ať nám to vydrží.

Dalším tématem filmu je hazard. Jak jste s ním na tom vy?

Hazardní hry neprovozují, protože bych byl naštvanej, že jsem prohrál a bylo by mi líto, že jsem ty peníze neprožil veselejc.

A co karty ?

Karty hraju a rád. Hlavně s dětmi „prší“. Mariáš, který se hraje ve filmu, jsem hrál kdysi. Myslel jsem si, že kamarádi se mnou nechtějí hrát proto, že se mě bojejí. Dneska vím, že jsem jim kazil hru.

Ve filmu se podraz odplácí ve stylu „na hrubý pytel, hrubá záplata“, i když s vtipem a jaksí elegantně...

Myslím, že žádná odplata není elegantní. Možná potěší, možná je spravedlivá, ale vlastně nic neřeší. Co se stalo, už je. A o tom ten film také chtěl vyprávět.

Váš Kája je důvěřivý prostáček a taky dost velký smolař...

I já bývám napálenej každou chvílí, celý život...

V poslední době se vám hodně daří v divadle. Můžeme vás vidět v Rokoku, ABC, Ypsilonce, v Divadle Na Jezerce.

Mám štěstí, že dělám a zkouším věci, které mě baví. I když před kamerou stojím dost často, před tou filmovou to bylo naposledy ve filmu *Josephine*, který točil Rajko Grlič. Tam jsem měl hlavní roli, ale nebojte, nehrál jsem Josephinu. S Honzou Hřebejkem a jeho týmem se mi dělalo moc dobře a jsem rád, že mě obsadil. Ať mu to vydrží.

VLADIMÍR JAVORSKÝ (Pepé)

Proč jste přijal roli Pepého?

Protože je to pěkná figurka, sociální případ. Líbilo se mi, že je to takový neuhlazený, neučesaný vyvrhel společnosti. Líbilo se mi, že si mohu zahrát nedospěle dospělého muže. Líbilo se mi, že na pozadí hlavního příběhu probíhá svérázná asimilace sociálního živlu, líbil se mi i Pepého „opravdový“ souboj s pitím.

Podobně asi probíhá návrat do života lidiček, kteří měli v životě smůlu, a poblíž nejsou zrovna žádné organizace, které by podaly pomocnou ruku. Asi to dnes nebude příliš jiné, i když chci věřit, že ano.

Kdybyste byl Tondou, byl byste k Pepému taky tak tolerantní?

Pepé má tak trochu štěstí, protože všichni štamgasti z blízké hospůdky jsou částečně vyvrženci a všichni vědí, o co jde, takže jsou mnohem tolerantnější. Je to skupinka trosečníků, ztracenců. Proto jsou možná u námořníků, scházejí se u lodi a mastí mariáš... Snad proto je Tonda shovívavý... a taky je to dobrá duše.

Natáčelo se v příjemném prostředí za rozmarného léta. Máte z toho dodatečně takový pocit?

Bylo to opravdu takové rozmarné, pěkné... Zahrádkářská kolonie je půvabný zapomenutý svět, pokud vám i hodně neupravené zahrádky připadají půvabné. Tenhle zapomenutý ostrov v Praze pro mne byl zjevením a objevem, do té doby jsem o něm nevěděl. Díky za to tvůrcům a architektovi, kteří tak kouzelné místo objevili. Doufám jen, že ten kousek Prahy zůstane zašitý před všemi developpery! Přál bych ostrovu i nám, aby zůstal co nejdéle schovaný.

S režisérem Hřebejkem jste natáčel poprvé, že?

Byl jsem překvapen otevřeností k hercům, i k tomu, co je za nimi, k těm bytostem, co jsou oblečeni do hereckých hávů.

Jan Hřebejk prý má rád improvizace. Taky jste improvizoval?

Celé to vzniká z hledání a improvizace je taky hledáním.

S panem Schmitzerem jakožto Tondou se asi muselo hezky pracovat?

Velmi dobře. S ním se krásně povídá i mlčí. Co víc člověk potřebuje?

Co vás nejmíc těšilo?

Vybraná společnost spoluvyvrhelů kolem stolu.

Jste milovníkem Francie, dělal jste i pořady ve francouzštině pro Francouze, v Národním divadle jste mimo jiné hrál knížete Myškina v Idiotovi. Dalo by se čekat, že jste milovníkem vína. V roli Pepého v U mě dobrý je vám ale hodně blízké pivo... Je to tak i ve skutečnosti?

Mám to velmi prosté. Jsem z Ostravy, a tam se většinou pije pivo nebo tvrdý alkohol, a ještě lépe - obojí dohromady. K vínu jsem došel později, ale kořen je někde moravský, tvrdo-pivní. Pivo piju, nemám s tím problémy.

Na čem právě pracujete?

V Národním divadle zkoušíme Sněhovou královnu. Hraju soba, prince, loupežníka a osobu z družiny Sněhové královny. Někdy jsou malé role upracovanější než veliké. Ale za ty veliké zase mají chudáci herci psychickou zodpovědnost, nesou tíhu představení jen na sobě.

Hraje se vám líp v komediích nebo v tragédiích?

Mně se nejlíp hraje, když je dobrý scénář. To je všechno.

Vašemu Lád'ovi, rybáři od Vltavy, se v této komedii dějí příběhy, které předem neprozradíme. Ale není on nešikovný?

Lád'a je spíš smolař než nešika...

Rybaříte jako on?

Nejsem moc rybář, musel jsem se to učit a bavilo mě to, pochopil

jsem, že to má kouzlo. Když vylovíte malou rybičku, je to stejně dobrodružné, jako když Tarzan v divočině loví tygra. Zjistil jsem, že muškaření je pěkné... Jenomže náš táta má legrační teorii, že rybáři byli v minulém režimu fízlové – na co jiného než na rybaření by se vymluvili manželce, když šli někoho fízlovat?

Ve filmu je scénka, kdy v chladně mlžném podzimním svítání plavete ve Vltavě. Voda musela být ledová!

Nebyla ledová, pro jednu by to nebyl problém, ale vzduch byl studený a nepříjemné je, že se to natáčí tolikrát. Vždycky lezete do vody znovu a znovu! Ale vlastně je to fajn. Kluci to zkrátka tak mají – kdyby necítili, že jde o dobrodružství, už by je to tolik nebavilo!

Dostal jste vlastně jakousi „vodní“ roli, možná i proto, že jste znám z představení bratří Formanů Nachové plachty, jež se opravdu odehrává na plující lodi. Asi to taky s lodí umíte?

Herci jsou strašní mlžiči! S lodí to ve skutečnosti moc neumím. Ale mám k tomu vztah. Loď, to je pro nás velké divadlo, hrajeme si na námořníky... Když trochu začnete jejich svět poznávat, je to krása. A je pravda, že to člověka strhne. Myslím, že se to stalo i Honzovi Hřebejkovi. Pořídil si hausbót, začal pokukovat po parníčkách, našel v přístavu kamarády, začal nosit pruhované námořnické tričko... Je to svérázný svět, přihodilo se mu, že ho strhli lidi, nálada...

Už příjemná nálada prostředí u vody by mohla ve filmu dobře působit...

Zajímavé je, a doufám, že to film potvrdí, že takové báječné lokace u vody není ještě zatím v samotné Praze tak těžké vybrat. Uprostřed města jsou netušená zákoutí, rybáři tam mají své domky, svou lodičku, je to neuvěřitelný svět.

Jan Hřebejk je zapáleným pozorovatelem tohoto světa a baví ho to. Poznal tam kamarády, které si oblíbil. Možná tohle rozhodlo o realizaci filmu. Řeka a loď snad každému klukovi symbolizuje nějaké touhy z dětství. Hodně lidí se dnes rádo plaví na lodi a nemusí to být rovnou na moři. Plout po řece je nádhera – 10 kilometrů za hodinu je pomalejší než jízda na kole, v životě jsem krajinu takhle neviděl! Každý bod v krajině vám mizí pomalinku, vnímáte ho celý. Na lodi nemůžete nic uspěchat, možná i to člověk naší uspěchané doby hledá.

A je v tom romantika! Našel jste ji třeba v knížkách?

Někdo ji hledá v knížkách, ale já jsem nebyl ten případ. Kluci chtějí romantiku prožít. I když jenom vylezete na stoh sena nebo na strom, vlezete do potoka a lovíte rybky do ruky, je to v dětském věku už obrovský osobní zážitek. Dnes svět nabízí jiná dobrodružství. V mém dětství jsme si hrávali na ulici, to už není možné. Svět má svá nová dobrodružství v počítačových hrách a děcka hledají vzrušo a možná i romantiku někde jinde. Já to neodsuzuji.

Ve filmu hraje partička chlapů mariáš. Prý jste ho některé herce učil?

Honza přiznal, že ho neumí. Velkým supervizorem měl být producent Ondřej Trojan, který ho hraje moc dobře, ale na place v takových chvílích právě nebyl. Tak jsem mariáš ještě s jedním sympaťákem od světla některé herce trochu učil já. To bylo snad jediné, co mě a Matěje náš táta učil při každém setkání od našich osmi let, od té doby, co jsme se mohli vidět jednou za rok. Táta má mariáš strašně rád, podobně i šachy. Ne že by byl hráčem, ani nemá s kým hrát, s kým by hrál v Americe? Mariáš je česká specialita. Začal si nás s bráchou cvičit každý den, kdy jsme za ním mohli vyjet. Pracoval na nás tak pilně, že nám k tomu vytvořil vztah. Pochopil jsem, že to táta dělal trošku pro sebe, má dva kluky a do mariáše jsou potřeba tři. Podezírám ho, že si naplánoval rovnou dva kluky, aby nemusel hrát ve dvou jenom lízaný mariáš a mohl hrát licitovaný mariáš ve třech! Licitovaný mariáš je moc hezká hra. A tak i na čtené zkoušce

filmu U mě dobrý, kdy se s Honzou vždycky někam vyjíždí, jsme si plácli mariášek.

O hotovém díle asi ještě nemůžete mluvit, ten jste neviděl?

Neviděl, ale budu mít k němu hezký vztah v každém případě, protože je v něm kus mého života. A setkal jsem se tam s úžasnými

lidmi. Vztah k filmu vám dělá spousta věcí okolo. Jana Hřebejka, kameramana Jana Malíře a celou tu partu znám a mám rád, věděl jsem, že jsou fajn a profíci. Ale především tam hrál pan Somr. A to je pro mě obrovská osobnost. Je zvláštní, že tihle úžasní lidé jsou nejskromnější, seděl tam a trpělivě čekal a na nic si nestěžoval. S Bolkem Polívkou jsem hrál asi dvakrát, ale pro mě jako loutkáře je stejně obrovským zážitkem, když si s ním můžu zahrát. Moc si vážím Jiřího Schmitzera. Kdysi jsem chtěl, aby nám hrál tatínka v Klapzubově jedenáctce, jemu by totiž každý uvěřil, že ti kluci za ním jdou. Byl skvělý, jak se nám krásně a dlouze omlouval. A Vláďa Javorský, to je můj oblíbenec, je mimo jiné i úžasně pohybově nadaný. Hrál i v naší Krásce a zvířeti v Národním divadle, ale maskovaný, takže ho nikdo nepoznal. Spolupracuje s námi i v našem podzimním představení nazvaném Obludárium, které bude mít zase formu kabaretu a cirkusového divadla. Teď ho budeme hrát ve Francii a Vláďa Javorský se na nás opět napojí při letních představeních v Praze.

V komedii U mě dobrý si zahráli i lidé z přístavu, že?

Výborný je třeba Dalibor Vinklát, naturščik, který představuje mého kumpána. Honza Hřebejk má čuch na lidi, zažil jsem to s ním už při filmu Horem Pádem, kam přivedl Jana Třísku, Milku Vášáryovou, ale třeba i skvělou Kristinu Lišku-Bokovou, tehdy skoro neznámou. A za ta setkání jsem nejvíc vděčný.

SIMONA BABČÁKOVÁ (Jíťa)

Jaká je vaše Jíťa, partnerka Káji (Miroslav Vladyka)? Jak jste se na ni připravovala?

V přípravě na roli mi hodně pomohl kostým z 90. let a odbarvené vlasy, takže se mi do Jítiny postavy vstupovalo velmi snadno. Představovala jsem si ji jako holku, která chce být šťastná jako každý

jiný člověk. Není asi se svým životem úplně spokojená, má pocit, že si zaslouží víc, než co má. Jejím velkým snem je dovolená u moře, určitě by ji bavilo cestování. Ale nedaří se jí to realizovat z finančních i jiných důvodů. Jíťa neví co se sebou. Je frustrovaná, protože nemůže dělat, co by ji bavilo.

Rozuměli jste si s Miroslavem Vladykou?

Určitě jsme si padli do noty. Byla to vysoce profesionální práce. Oba jsme věděli, co se po nás chce, a proto byla naše spolupráce příjemná.

Jste energická a od rány nejen v této komedii, ale i ve skutečnosti?

Nenechám si nic špatného líbit, v tom smyslu jsem opravdu od rány. Ale mám hotovou fóbii, pokud jde o fyzické násilí. Jeden moment ve filmu byl pro mě úplně kritický. Nikdy jsem nepoužívala fyzického násilí, ani na divadle, vždycky jsem se toho bála, je to pro mě přímo překonávání psychického bloku. Agrese je mi silně nepříjemná. Něco jiného je vykřičet, co je zapotřebí, když se musím bránit.

Podle role Jíti i vašich loňských improvizací v Dejvickém divadle by si divák mohl myslet opak!

Klidně plynoucí život mi vyhovuje mnohem víc než italská domácnost. Jsem narozená ve znamení ryb, takže jsem taková klidná voda. Přitom jsem vlastně exhibicionista a energii umím nasměrovat, kam je třeba, to je součást mojí práce. Když se cítím ohrožená, tak to všechno lítá, i já sama se pak cítím jako nebezpečná osoba! Ale jen verbálně. Agrese mě úplně děsí. Takže jednoho momentu jsem se při natáčení bála, šlo to však dobře, Miroslav Vladyka mi v tom velmi pomohl.

Máte podobné touhy jako vaše postava?

Ne. Nemusím nutně cestovat. Když cestuji, nakonec mě to baví, umím si to užít, ale netoužím se někam podívat za každou cenu. Přitom se ráda dívám na dokumenty a fotografie, obdivuji architekturu, ale boty toulavý nemám. Toulám se úplně jiným způsobem.

Jakým?

Je pro mě důležitější udržet si pocit vnitřní svobody než se někde pohybovat. Baví mě toulat se jen tak, třeba když jdu domů přes celé město. Baví mě chodit v noci a baví mě chodit na procházky. Měla bych se přihlásit do turistického oddílu, to bych byla nejspokojenější! Líbí se mi v Čechách a na Moravě, českou zem vnímám jako úrodnou, bohatou a požehnanou.

Jan Hřebejk asi cítil, že by vás měla znát širší divácká obec, a chtěl vám dát v roli větší prostor. Taky Jaroslav Dušek vysoce hodnotil vaše improvizátorské schopnosti. Měla jste možnost improvizovat i v této komedii?

Měla. Takže doporučuji všem, komu se líbily moje improvizace Sekec mazec v Dejvickém divadle, aby si zašli na Hřebejkovu mariášovou komedii. Jsou v ní pro ně připravené opravdové bonbónky. Jak v kostýmu, který je velmi podobný tomu, v čem s oblibou hrávám, tak i ve způsobu hry. Některé scénky byly opravdu improvizované, vyplynuly ze situace. Byla to velká radost, protože to šlo samo – a to mám ráda.

Byla jste dvakrát nominovaná na Cenu Alfréda Radoka, že?

Pokaždé jsem skončila na druhém místě – prý o jeden bod. Také jsem letos byla nominovaná na Cenu Sazky a Divadelních novin, kde jsem prý měla stejný počet bodů jako vítězný René Levinský. On sám přiznal, že mě o tu cenu „obral“, ale protože už byl i on v obdobné situaci předtím a cenu dostal ten druhý, tak ji tentokrát přiřkli jemu. Osobně myslím, že by v takovém případě měli dát každému půlku ceny. René už by ji měl zaslouženě celou a já bych si koupila auto.

Natáčela jste také u řeky?

Ne, já jsem natáčela v bytě nebo v hospodě, ale i to bylo báječné. Po natáčení scénky v jednom bytě ve vaně jsem vylezla celá mokrá, jenomže bylo třeba natočit rychle ještě jednu scénku. Svítlo slunce, oblékla jsem se do županu, usadila se na dvorečku do židle a maskér mi vysoušel vlasy... Připadala jsem

si jako opečovávaná hollywoodská hvězda.

Vyhovuje vám režie Jana Hřebejka?

Vždycky mě baví, když rozumím, co se po mně chce. Dostávala jsem jasné informace, Jan Hřebejk má okolo sebe štáb, který harmonicky funguje jak pracovně, tak lidsky. Teď jsem s ním dělala i další film, má název Nestyda, a můžu to znovu potvrdit. To je potom libová prácička!

Jaký máte vztah k mariáši, pivu a hospodě?

Veskrze pozitivní. V hospodě jsem aktivně strávila několik let. Sporty, které pěstuji, jsou kulečník, karambol, šipky, mariáš, ferbl a jiné karty a všechny hospodské hry. Je to vztah blízký, ale víceméně dávný, protože jsem vyléčený kuřák a v zakouřených hospodách se teď dusím.

Takže jste chodívala po představení do hospody?

Ne, ne. Vyrůstala jsem v Šumperku a tam jsem v hospodách jako štamgast trávila čas od svých sedmnácti zhruba do pětadvaceti, zdálo se mi tehdy, že se tam nic jiného dělat nedalo. A když později hereckých škol a angažmá přibývalo a bydlela jsem po ubytovnách, taky jsem nevěděla, jak by se dal líp trávit čas... Je to způsob sociálního kontaktu.

MARIO KUBAŠ (Jáchym)

Jak se cítíte v Jáchymově kůži, v kůži mladého rebela?

Pro mě byla role Jáchyma velkou výhodou – konečně jsem totiž opustil škatulku pucholtovských postav, jak je nazývala občas kritika. Dostala se mi do rukou role zcela jiná. A příjemná mi byla i z jiného důvodu: sám jsem měl divokou pubertu, taky pankáčskou, i když bez číra. Nedotáhl jsem to sice do extrému jako moje filmová postava, neházel jsem na McDonald's kameny, ale nebyl jsem zrovna klidné dítě. Pro rodiče to bylo velmi těžké období. Bylo tedy zábavné realizovat některé radikální, již překonané, choutky.

Měl jste za filmového tatínka významného herce - Jiřího Schmitzera. Jaké to bylo?

Trošku jsem se toho obával, chovám k němu obrovský respekt. Ale spolupráce s ním byla úžasná. Rozuměl jsem si s ním nejen v roli Jáchyma, ale i v herecké práci.

V komedii se objevuje ještě celá plejáda slavných. Jak se na ně díváte?

Značně jsem znervózněl, když mi Honza Hřebejk na začátku řekl, s jakými osobnostmi budu pracovat. Byl jsem spíš tím tiše naslouchajícím. Vstřebával jsem všechno jak na úrovni lidské, tak na úrovni herecké. Všiml jsem si, jak kdo přistupuje k práci, jak funguje herecky a mezilidsky. Takže to bylo po všech stránkách přínosné natáčení.

Co se vám líbilo na celém scénáři?

Když jsem scénář četl, vytušil jsem, že film bude postaven na situačním humoru a na hereckých výkonech, jako např. ve slavných Pelíškách. Znam filmy Jana Hřebejka a věděl jsem, kam se může tato komedie ubírat. V tomto žánru nemá konkurenci. Nad postavou Jáchyma jsem přímo zajuchal.

Máte za partnerku neherečku Magdalenu Zelenkovou. Jak jste si s ní rozuměl?

Moc. Je v jádru pankáčka, takže jsme si v tom padli do noty. Působila taky na Filosofické fakultě jako já, takže i v tom jsme si podobní. Bylo příjemné mít vedle sebe taky někoho méně protřelého, ke komu se můžu občas utíkat. Strávili jsme spolu velmi příjemné chvíle. Doufám, že se naše scény povedly. I když – asi jsem vedle ní trochu zapadl - má velmi výrazné oči, velmi výrazně blízko u sebe a velmi výrazné červené vlasy, takže vedle mě opravdu svítila. Doufám, že vedle ní budu viditelný, ale jako Jáchym mám taky pankáčský účes!

Váš Jáchym považuje otce za trochu staromódního. Jak vy se díváte na starší generaci?

Myslím, že tak to funguje vždycky, že se mladí lidé chtějí vymezit vůči starší generaci. Ke generačnímu střetu musí vždycky nutně dojít. Jedna slavná punkerka, muzikantka, má syna taky pankáče, a když jdou po ulici, syn kráčí raději deset kroků

za ní. I když jsou oba punkeři, přeci nepůjde s mámou. Generační vymezení je natolik silné, že přebije i společné názory.

A co atmosféra při natáčení?

Báječná. O štábu Jana Hřebejka je známo, že se všichni dobře znají, už spolu dlouho spolupracují. Všechno klapalo bez časového stresu.

Ale nezapýváte se pouze herectvím, chcete ještě studovat, že?

Studoval jsem DAMU, pak jsem herecký svět opustil a začal studovat na Filosofické fakultě a vedle toho občas působil i ve filmu. Nyní dokončuji žurnalistiku na Fakultě sociálních věd, vedle toho věnuji svůj čas arts managementu na Vysoké škole ekonomické, který dokončím příští rok. Takže se realizuji na vícero polích.

Toužíte po dalších rolích, i když se vám otvírají i jiné obzory?

Určitě. Pokud to nebudou další „pucholťárny“... Zahrál bych si něco dramatičtějšího, postavu s vývojem. Ocenil jsem u Jana Hřebejka, že mi dal takovouto roli, ačkoliv mě viděl právě v rolích pucholtovskey laděných. S režisérem Hřebejkem jsme se předtím neznali, vybral si mě jen podle předešlé role v Pusinkách a po kamerových zkouškách, na kterých jsme se ani nepotkali, neboť jsem tady byl na krátký skok z Paříže, kde jsem tehdy studoval.

Jaký jste měl ze scénáře a z filmování pocit?

Jsem přesvědčen, že film bude velice blízký těm, kteří nepodlehli mediálnímu vymývání mozků, těm, kteří nepodlehli diktátu megalomanských a naleštěných nákupních galerií. Hřebejkův film je totiž návratem na zem z těch výšin představ o životě v exkluzivitě. Snaží se, abychom se podívali do zrcadla, a to silně otlučeného zrcadla. Film objevuje to, co v metropoli Praze doopravdu existuje. Je to ale také film o kamarádství, o společenství, v němž, co se řekne, také platí. O lidech, kteří si, i když to na první pohled není patrné, vzájemně pomáhají žít.

Připomnělo vám to něco?

Trochu svět hrabalovských postav. I tady, stejně jako u Hrabala, je patrný velký cit pro uražené a ponížené. Jsou to ty bizarní figurky, perličky na dně, které mě dojmají. Lidé, kteří jsou sociálně pod čarou a na hladině zápasí o existenci. Jsem za ně rád, protože z nich ve finále sálá vitalita, lidská síla. Myslím, že se na ně v poslední době hodně zapomíná; že se jich dokonce velké filmy štítí. Pro naše klima jsou, myslím, ale dost charakteristické. Jsme národ človíčků, kteří si dovedou velké myšlenky přetavit a dát do nich něco svého. Myslím, že dost dobře dovedeme rozeznat faleš, prázdnotu a pozerství.

U mě dobrý není vaše první spolupráce s režisérem Janem Hřebejkem.

S Honzou jsem dělal ve třech jeho filmech. A za tento jsem byl moc a moc rád. Bylo to v době, kdy jsem se vzpamatovával z onkologického onemocnění, a to je člověk hodně rád, když může znovu pracovat, mít kolem sebe staré i nové přátele. To velice pomáhá. Po dlouhé době jsme se na place také setkali s Bolkem Polívkou, s nímž jsem byl na plátně v Hřebejkových Pelíšcích, ale při filmování jsme se mýjeli.

Natáčeli jste v zahrádkářské kolonii u řeky, na tržišti...

Prostředí u vody je Honzovi velice blízké a důvěrně ho zná, vždyť tam má své druhé bydlení. Myslím, že už tam chtěl točit Pupendo, ale povodeň všechno smetla. Ve scénách u řeky člověk přímo cítí, jak tam bzučí komáři. Něco přes týden jsme točili na tržišti. Zase svět sám pro sebe se svým vlastním kouzlem. Tam navíc vystupují autentičtí lidé... Dovolím si říct, že Honzova tvorba není jen kumštýřská, ale má také svou sociologickou cenu. Myslím, že je daleko lepší diagnostik společnosti, než například Svěrákové, kde je všechno příliš smířlivé a úsměvné. Spolu s Jarchovským Hřebejk zraje a těším se na další filmy, které budou jako víno.

Dostal jste se někdy do situace, kdy jste se nechal napálit?

Na jednu příhodu, a dokonce právě se skořápkářem, si vzpomínám. Je to už strašně dávno, někdy kolem roku 1968, kdy jsme se Ctiborem Turbou dělali Harakiri. Právě jsme si nesli první honorář a dopadnout to nemohlo jinak, než že jsme o všechno přišli. Bohužel jsme nevymysleli žádnou elegantní pomstu. Naopak jsme skořápkáři přihráli jednoho televizního režiséra, kterého jsme cestou potkali a vyprávěli mu o úžasné hře...

BOLESLAV POLÍVKA (Mrklas)

Jeden z nejoblíbenějších herců, dramatický autor, klaun, bohém a farmář z Olšan Bolek Polívka se narodil 31. července 1949 ve Vizovicích. Už na střední škole vystupoval s komickým kvartetem a odtud si to namířil rovnou na brněnskou JAMU, kde se zabýval činoherním herectvím a pantomimou. Začínal v Pantomimě Alfreda Jarryho s Ctiborem Turbou a Borisem Hybnerem a od roku 1972 hrál v Divadle na provázku jako jedna z jeho zakladatelských osobností. S řadou vlastních autorských inscenací sbíral v 70. a 80. letech úspěchy doma i v zahraničí. V současnosti je provozovatelem Divadla Bolka Polívky v Brně a organizátorem řady kulturně zábavných aktivit na své farmě v Olšanech. Je možné ho vidět v jeho hře

PRO DÁMU NA BALKONĚ, v Beckettově **ČEKÁNÍ NA GODOTA** a dalších rolích.

Jako filmový herec se poprvé představil v Sísově **BALADĚ PRO BANDITU** (1978). Sísův film **POSLEDNÍ LEČ** (1981) a Chytilové **ŠAŠEK A KRÁLOVNA** (1987) vycházely z úspěšných Polívkových představení. Chytilová ho obsadila i do filmů **KALAMITA** (1981), **DĚDICTVÍ ANEB KURVAHOŠIGUTNTAG** (1993), nebo **VYHNÁNÍ Z RÁJE** (2001). Zahrál si i jednu z hlavních rolí v jejím posledním filmu **HEZKÉ CHVILKY BEZ ZÁRUKY** (2006).

Spolupracuje i s další významnou legendou česko-slovenského filmu Jurajem Jakubiskem - **SEDÍM NA KONÁRI A JE MI DOBRE** (1989), **BATHORY** (2007) a je klíčovým představitelem filmů Jana Hřebejka. Objevil se v jeho filmech **PELÍŠKY** (1999) i **PUPENDO** (2003), snímek **MUSÍME SE POMÁHAT** s Polívkou v hlavní roli získal nominaci na Oscara pro nejlepší zahraniční film. Polívka je dvojnásobným držitelem Českého lva za hlavní role ve filmech **ZAPOMENUTÉ SVĚTLO** (režie Vladimír Michálek, 1996) a **MUSÍME SI POMÁHAT** (režie Jan Hřebejk, 2000). Také jsme jej viděli v grotesce **SKŘÍTEK** (režie Tomáš Vorel, 2005) nebo mezinárodně úspěšném snímku Bohdana Slámy **ŠTĚSTÍ** (2005). Z jeho posledních filmů to jsou **ROMING** (režie Jiří Vejdělek, 2007) a **SVATBA NA BITEVNÍM POLI** (režie Dušan Klein, 2008).

V televizi uvádí vlastní pořady *Manéž Bolka Polívky* a *Bolkoviny*.

JIŘÍ SCHMITZER (Tonda)

Narodil se 25. listopadu 1949. DAMU absolvoval roku 1974, poté nastoupil do Činoherního studia v Ústí nad Labem, od roku 1985 je členem Ypsilonky.

Poprvé si jej pro větší filmovou roli vybral režisér Oldřich Lipský do komedie **TŘI CHLAPI NA CESTÁCH** (1973) inspirované populárním televizním seriálem. Nevýrazné role následovaly v detektivkách **MOTIV PRO VRAŽDU** (režie Július Matula, 1974) a **HOLKA NA ZABITÍ** (režie Juraj Herz, 1975). Už rok nato přišel průlom v podobě Kroupy mladšího v úspěšné komedii **MAREČKU, PODEJTE MI PERO!** (režie Oldřich Lipský, 1976), v níž si synovský part zahrál po

boku svého otce Jiřího Sováka. V přepisu **POSTŘÍŽIN** Bohumila Hrabala, který v roce 1980 natočil Jiří Menzel, na sebe upozornil coby nevýbojný správce pivovaru. Objevil se i v dalším Hrabalovském snímku **SLAVNOSTECH SNĚŽENEK** (1983), stejně jako v následujícím Menzelově filmu **VESNIČKO MÁ STŘEDISKOVÁ** (1986).

V 80. letech jej začali režiséři obsazovat hojně do úloh tatínků a do dětských snímků vůbec: **VŠICHNI MAJÍ TALENT** (režie Zdeněk Flídr, 1985), **OUTSIDER** (režie Zdeněk Sirový, 1987), **MOŘE ZAČÍNÁ ZA VSÍ** (režie Zdeněk Flídr, 1988), **NEFŇUKEJ, VEVERKO** (režie Věra Šimková-Plívová, 1988). V rodinném snímku **PÁNI EDISONI** (režie Vít Olmer, 1987) se představil také jako autor ústřední písně a zpěvák. V podobenství **DŮM PRO DVA** (režie Miloš Zábanský, 1988) ztvárnil náročnou tragickou figuru uzavřeného Bóži, který se pokouší žít čestně i ve světě plném kompromisů. Poprvé v té době hrál ve filmu Jana Hřebejka, a to v jeho druhém mimoškolním filmu na FAMU **L.P. 1948** (1989).

V první polovině devadesátých let si zahrál mimo jiné ve dvou projektech inspirovaných dílem Franze Kafky – **PROCESU** (režie David Jones, 1992) a **AMERICE** (režie Vladimír Michálek, 1994). Velkou úlohu Kandy vytvořil vedle televizního seriálu i ve filmové verzi **ZDIVOČELÉ ZEMĚ** (1997). Za roli politického vězně Jardy Svobody ve filmu **BUMERANG** (1997) režiséra Hynka Bočana si odnesl Českého lva za nejlepší mužský herecký výkon.

Z dalších filmů to jsou **AKÁTY BÍLÉ** (režie Bohdan Sláma, 1997), **BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA** (režie Petr Nikolaev, 1997), **KANÁREK** (režie Viktor Tauš, 1999), **KYTICE** (režie František A. Brabec, 2000), **KRAJINKA** (režie Martin Šulík, 2001), **PERNÍKOVÁ VĚŽ** (režie Milan Šteindler, 2002) či **LESNÍ CHODCI** (režie Ivan Vojnár, 2003). Za roli Richarda Hrstky v Hřebejkově **KRÁSCE V NESNÁZÍCH** (2006) získal svého druhého Českého lva za hlavní mužský herecký výkon.

Popularitu mu přinesla také účast v soutěži StarDance, je ovšem známý také jako originální písničkář. Vystupuje sám s kytarou, jeho songy jsou zpestřením nejen komorních prostorů, ale i velkých rockových festivalů. Tenhle „rocker“ s dvanáctistrunnou akustickou kytarou má na svém kontě již tři alba - *Recitál*, *Šílenec* a *Bouda*. Mezi jeho koníčky patří létání na ultralightech, parašutismus a jízda na koni.

LENKA VLASÁKOVÁ (Andula)

Narodila se 27. dubna 1972. Herectví ji zaujalo, už když vyhrála konkurs do filmu režisérky Plívové-Šimkové **HOUPAČKA** (1990). Poté byla přijata na DAMU. Na absolventské představení jejich ročníku, dramatisaci Dostojevského Idiota v režii Ondřeje Zajíce, dodnes vzpomínají všichni, kdo jej viděli. Lenka výtečně ztvárňuje složité psychologické charaktery ve hrách Čechovových, Ibsenových, v dramatisacích Dostojevského. Mnozí si ji pamatují z angažmá v Rokoku, výrazné role ztvárnila i v dalších divadlech. Mezi její velké filmové role patří Tereza z **PARALELNÍCH SVĚTŮ** (režie Petr Václav, 2001) a Českým lvem oceněná **LEA** ze stejnojmenného filmu Ivana Fíly (1997). Zářila i ve snímcích **ÚTĚK DO BUDÍNA** (režie Miloslav Luther, 2002), **UDĚLENÍ MILOSTI SE ZAMÍTÁ** (režie Jiří

Svoboda, 2002), **JAK BÁSNÍCI NEZTRÁCEJÍ NADĚJI** (režie Dušan Klein, 2004) či v seriálech **NA LAVICI OBŽALOVANÝCH JUSTICE** (režie Martin Hollý, 1998) a **HRABĚNKY** (režie Jaroslav Brabec, 2007).

JOSEF SOMR (Balun)

Patří k nejvýznamnějším postavám českého divadla a filmu. Narodil se 15. dubna 1934 ve Vracově u Kyjova. V roce 1956 vystudoval brněnskou JAMU a vzápětí nastoupil do Městského divadla v Českém Těšíně. Po dvou letech odešel do Divadla bratří Mrštíků v Brně (1958-1961), poté hrál ve Východočeském divadle v Pardubicích (1961-1965). Tam byl objeven pomocným režisérem Jána Kadára a Elmara Klose Jurajem Herzem a angažován do role vězeňského lékaře do jejich filmu **OBŽALOVANÝ** (1964). Když se rok poté stal členem hereckého souboru právě založeného pražského divadla Činoherní klub, bylo o jeho kariéře rozhodnuto. V Činoherním klubu hrál

pod režijním vedením Ladislava Smočka, Jiřího Menzela či Jana Kačera. Od roku 1978 působil v činohře Národního divadla, odkud se roku 2001 rozhodl odejít do důchodu.

Z filmových rolí je jistě nezapomenutelný jeho výpravčí Hubička ve slavném filmu **OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY** (režie Jiří Menzel, 1966). S Jiřím Menzlem spolupracoval i v lyrické komedii **SLAVNOSTI SNĚŽENEK** (1983) a později ve filmech **VESNIČKO MÁ STŘEDISKOVÁ** (1986) a **KONEC STARÝCH ČASŮ** (1989).

Ztvárnil bezpočet výrazných charakterních rolí v mnoha filmech, jmenujme jen namátkou **ÚDOLÍ VČEL** (režie František Vlácil, 1967), **PIKNIK** (režie Vladimír Sís, 1967), **HOTEL PRO CIZINCE** (režie Antonín Máša, 1966), **SOUKROMÁ**

VICHŘICE (režie Hynek Bočan, 1967), Vlácilova adaptace románu Milana Kundery **ŽERT** (režie Jaromil Jireš, 1967) nebo dramata **SMUTEČNÍ SLAVNOST** (režie Zdeněk Sirový, 1969). Právě tyto úlohy obnažující tehdejší režim ukázaly celou šíři jeho hereckého rejstříku, zároveň ho však za normalizace odsunuly ve filmu spíše do vedlejších rolí. Přesto se dokázal prosadit: např. v Kachlíkově **RADOSTI AŽ DO RÁNA** (1978), Lipského **TŘECH VETERÁNECH** (1983) či Kleinových komediích o **BÁSNÍČÍCH**. Od 90. let oproti téměř stovce filmových a televizních postav z předchozích dvou desetiletí rolí ubylo, i teď ale přišly takové, v kterých mohl plně rozvinout své herectví: např. v Jirešově **HELMADOE** (1993), Bočanově **UNIFORMĚ** (2001), pohádce Romana Vávry **ČERT VÍ PROČ** (2003) nebo v seriálu **MÍSTO NAHOŘE** (2004). Z nejnovějších filmů to jsou **SVATBA NA BITEVNÍM POLI** (režie Dušan Klein, 2007) a jedna z hlavních rolí v Michálkově zpracování románu Emila Hakla **O RODIČÍCH A DĚTECH** (2007).

Jeho hlas se často objevuje v rozhlase, kde se podílel například na úspěšném cyklu *Pohádky tisíce a jedné noci*. V roce 2001 obdržel za hlavní roli v představení *The Gin Game* v pražském divadle Viola cenu Thálie. V roce 2005 obdržel z rukou českého prezidenta za svou celoživotní práci medaili Za zásluhy.

VLADIMÍR JAVORSKÝ (Pepé)

Známý herec a hudebník se narodil v Ostravě 2. května 1962. Začal už jako gymnazista v amatérském Divadle na žíněnkách. Vystudoval brněnskou JAMU a hned na to se uchytil v brněnském Divadle na provázku. Poté nastoupil do Činoherního klubu v Praze a v letech 1992-93 vystupoval ve Francii s divadlem Compagnie du Hasard. Od roku 1999 patří k oporám souboru Národního divadla v Praze (Hamlet, Hadrián z Římsů, Idiot). Pravidelně hostuje i na dalších scénách.

Na televizních obrazovkách se poprvé objevil už během studií v seriálu **ČERNÁ ZEMĚ**.

Následovaly další televizní role - voják „Kyslík“ v **CHLAPCI A CHLAPI** (režie Evžen Sokolovský, 1988), záporná role ve **VLAKU DĚTSTVÍ A NADĚJE** (režie Karel Kachyňa, 1989), **BYLO NÁS PĚT** (1994) pod taktovkou režiséra Karla Smyczka, a určitě nejvýznamnější příležitosti se mu dostalo v koprodukčním seriálu **NEJVĚŠTÍ Z PIEROTŮ** (režie Ivan Balada, 1990). Kašpara Deburaua, světoznámého mima, zahrál Javorský skvěle. Možná i díky tomu, že se pantomimě věnoval už před natáčením a ve Francii byl nějakou dobu členem souboru, který žil jako opravdová kočovná společnost.

Objevuje se ale také v celovečerních filmech, ať už to jsou **ČERNÍ BARONI** (režie Zdeněk Sirový, 1992), **NEJASNÁ ZPRÁVA O KONCI SVĚTA** (režie Juraj Jakubisko, 1997), **LOTRANDO A ZUBEJDA** (režie Karel Smyczek, 1997), **BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA** (režie Petr Nikolaev, 1997), **ENE BENE** (režie Alice Nellis, 2000), **KOUSEK NEBE** (režie Petr Nikolaev, 2005), **PANIC JE NANIC** (režie Ivo Macharáček, 2005) a **CHYŤTE DOKTORA** (režie Martin Dolenský, 2007).

Hranice schopností Vladimíra Javorského ale nekončí na divadelních prknech nebo před kamerami. Javorský zpívá a hraje na saxofon, v mládí dělal atletiku a koketoval s baletem a umí hned pět světových jazyků - anglicky, německy, rusky, polsky a francouzsky.

MIROSLAV VLADYKA (Kája)

Narodil se 24. září 1959 v Praze. Je absolventem herectví na pražské DAMU. Dlouhá léta působil v angažmá ve Vinohradském divadle, odtamtud přešel v roce 1996 do Ypsilonky, kde působil až do roku 2002. V současné době s Ypsilonkou nadále spolupracuje jako kontinuální host, stejně tak jej můžete vidět v inscenacích jiných divadel. Velkou popularitu získal i díky svým výkonům na televizní obrazovce, mimořádný úspěch mu přinesla role sympatického učitele Karfíka ze seriálu **MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNÍ** (režie Ludvík Ráža, 1984) a roli učitele si zopakoval i v oblíbeném seriálu **KŘEČEK V NOČNÍ KOŠILI** (režie Václav Vorlíček, 1988). Poněkud

netytickým princem byl v pohádkách Jiřího Adamce **CO TAKHLE SVATBA, PRINCI** (1985) a **AŽ PŘILETÍ ČÁP, KRÁLOVNO!** (1987). Kromě televizních filmů a seriálů jej můžeme vidět ve filmu amerického režiséra chorvatského původu Rajko Grliče **JOSEPHINE** (2000).

Už léta šťastně ženatý tatínek tří dětí byl také průvodcem populárního pořadu **CESTOMÁNIE**, který společně s Bárou Štěpánovou uváděli přes šest let, a pro mnohé je nezapomenutelný jeho dabing jedné z hlavních postav kultovního sci-fi sitcomu britské televize BBC *Červený trpaslík*.

PETR FORMAN (Lád'a)

Petr Forman (narozen 23. srpna 1964) je synem světoznámého režiséra Miloše Formana a herečky Věry Křesadlové, patří spolu se svým bratrem-dvojčetem Matějem k našim předním divadelníkům. Na rozdíl od bratra, má Petr, absolvent loutkoherectví na pražské DAMU, bohatší filmografii hraných rolích. Bratři Formanové společně vystupovali na pražských Divadelních poutích s rakvičkovým divadlem, roku 1991 založili Divadlo bratří Formanů. Jejich divadlo má na české divadelní scéně zvláštní postavení, protože se nejedná o klasické divadlo, ale o směsici komedianství, lidové tradice, loutkářství, ale i zpěvu a tanců. Se svým divadlem jsou vítanými hosty především v zahraničí. V letech 1996-97 se podíleli na mezinárodním

projektu *Bouda / La Baraque*. V roce 2000 představili v rámci akce Praha –

evropské město kultury projekt *Nachové plachty*. Vznik tohoto divadelního představení zachytil v uměleckém dokumentu **NACHOVÉ PLACHTY** (2001) režisér Miroslav Janek.

Bratři Formanové se proslavili jako dětští herci v komediích Jaroslava Papouška o rodině Homolkových **HOMOLKA A TOBOLKA** (1972), **HOGO FOGO HOMOLKA** (1970) a **ECCE HOMO HOMOLKA** (1969).

V dospělosti se Petr Forman samostatně představil v hlavních rolích filmů **VOJTĚCH, ŘEČENÝ SIROTEK** (režie Zdeněk Tyc, 1989) a **AKUMULÁTOR I** (režie Jan Svěrák, 1994), za který byl dokonce nominován za nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli na cenu Českého lva. Nominaci si dvakrát zopakoval, tentokrát za vedlejší roli v hořké komedii Jana Hřebejka **HOREM PÁDEM** (2004) a za roli odsouzence na smrt ve filmu **KOUSEK NEBE** (režie Petr Nikolaev, 2005). Dále se objevil mimo jiné v retrokomedii **MAZANÝ FILIP** (režie Václav Marhoul, 2003) a ve filmu Davida Jařaba **VATERLAND – LOVECKÝ DENÍK** (2004).

Ačkoli je pro něj herectví vysněná meta, dokázal by si představit žít se i jinak. Je totiž zdatný sportovec, který vyniká především v hokeji a surfování na prkně. Praktické znalosti z obou sportů pak bohatě využil při natáčení seriálu z hokejového prostředí **POSLEDNÍ SEZONA** (režie Hynek Bočan, 2006).

Se svou ženou Klárou, scenáristkou, vychovává dcery Josefínku, Emilku a Toničku.

SIMONA BABČÁKOVÁ (Jíťa)

Osobitá herečka a žákyně improvizátora Jaroslava Duška Simona Babčáková se narodila v Šumperku 21. února 1973. Vystudovala Zlínskou školu umění, pohostinsky prošla scénami Městského divadla Zlín a pražského Divadla v Dlouhé, aby na čas zakotvila v Klicperově divadle v Hradci Králové. Dnes je členkou souboru Dejvického divadla v Praze. Za své výkony na jevišti byla nominována na cenu Alfréda Radoka jako objev roku a herečka roku.

Projevila si i jako výborná improvizátorka ve svých improvizčních večerech zvaných *Second sekec aneb Hlava nehlava*, kam si každý měsíc zve různé hosty.

MARIO KUBAŠ (Jáchym)

Mladý herec studoval na DAMU, Filosofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, na Fakultě sociálních věd UK v Praze a na Sciences-Po v Paříži. V současné době studuje na VŠE v Praze. Rok strávil v divadle Hromadná Procházka v Prostějově snažící se navázat na tradici kultovního Hadivadla. Debutoval v malé roli ve filmu **VLCI VE MĚSTĚ** (režie Petr Nikolaev, 1999). I když se herectví věnuje spíše okrajově, získal v roce 2003 cenu za nejlepší mužský herecký výkon

na 44. MFF Soluň za roli letce ve filmu **DĚVČÁTKO** (režie Benjamin Tuček, 2002). Objevil se také v absolventském snímku **NELÁSKY** (režie Tomáš Bařina, 2001), ve filmu Tomáše Savky **PŘÍBĚH ŽENY** a v úspěšném teenagerovském filmu Karin Babinské **PUSINKY** (2007).

BORIS HYBNER (skořápkář Knirek)

Mim, herec, režisér, dramaturg a pedagog Boris Hybner se narodil 5. srpna 1941 ve Vyškově na Moravě. Po maturitě nastoupil do chemičky v Litvínově, pokračoval ve studiích na zemědělské škole, potom na pedagogickém institutu v tehdejší Gottwaldově. Tam založil kabaret Reflektor. Jako mim vystoupil poprvé na veřejnosti v souboru Ladislava Fialky v Divadle Na zábradlí v roce 1964. Po několika letech založil se Ctiborem Turbou Divadlo Alfreda Jarryho, jež uvedlo na pantomimickou scénu černý humor v představení Harakiri (1968). Spolu se souborem Gag, který založil roku 1978, pokračoval v rozvíjení němé filmové grotesky. V roce 1990 založil v Praze divadlo Gag, které fungovalo šest sezón. V 80. letech slavil velký úspěch zejména v Holandsku s trilogií **Zahrada jménem Hollywood**, kterou později zpracoval do podoby televizního seriálu Gagman - za něj byl oceněn Bronzovou růží z Montreux. Zahrál si i v Austrálii, a to s vynikajícím ruským klaunem Slávou Poluninem v jeho světově proslulé Snowshow.

V současnosti vede na pražské HAMU katedru nonverbálního divadla. Příležitostně se objevuje ve filmu v menších rolích **KOČIČÍ PRINC** (režie Ota Koval, 1978), **PANELSTORY ANEB JAK SE RODÍ SÍDLIŠTĚ** (režie Věra Chytilová 1979), **JÁRA CIMRMAN LEŽÍCÍ, SPÍCÍ** (režie Ladislav Smoljak, 1983), **ROZPUŠTĚNÝ A VYPUŠTĚNÝ** (režie Ladislav Smoljak, 1984), **ČERT VÍ PROČ** (režie Roman Vávra, 2003), **RAFTÁCI** (režie Karel Janák, 2006), ale také v Hřebejových filmech **PELÍŠKY** (1999) a **PUPENDO** (2003).

JAN HŘEBEJK, filmový a divadelní režisér, scenárista

Jan Hřebejk (*1967) vystudoval společně se svým filmovým souputníkem, scenáristou Petrem Jarchovským, Akademické gymnázium ve Štěpánské ulici v Praze a v letech 1987-1991 katedru scenáristiky a dramaturgie na pražské FAMU.

Během studia Jan Hřebejk režíroval a ve své vlastní produkci natočil dva krátkometrážní filmy – **CO VŠECHNO CHCETE VĚDĚT O SEXU A BOJÍTE SE TO PROŽÍT** (1988) a **L.P. 1948** (1989) podle scénářů svého spolužáka Petra Zelenky. Profesionálním režijním debutem byl krátkometrážní hraný film pro Českou televizi

NEDĚLEJTE NIC, POKUD K TOMU NEMÁTE VÁŽNÝ DŮVOD (1991). Filmy si získaly pozornost diváků a kritiky i četná ocenění na studentských filmových festivalech.

Spolu s Petrem Jarchovským napsal ještě během studií na FAMU scénář ke generační filmové komedii z prostředí letního pionýrského tábora **PĚJME PÍSEŇ DOHOLA**. Podle tohoto scénáře natočili v roce 1990 celovečerní film debutující režisér (a nynější producent) Ondřej Trojan a rovněž debutující kameraman Asen Šopov. Ve filmu se v dětské roli poprvé objevila dnešní hvězda českého filmu Aňa Geislerová a také Jan Semotán (Kšanda z Šakalích let).

V roce 1992 natočil Jan Hřebejk podle vlastní diplomové adaptace románu Egona Hostovského televizní inscenaci pro Českou televizi **DOBROČINNÝ VEČÍREK** s Jiřím Kodetem, Ivanou Chýlkovou a Bohumilem Kleplem v hlavních rolích.

Autorský filmový muzikál **ŠAKALÍ LÉTA**, retrokomedie z konce padesátých let o nástupu rock'n'rollové vlny v Čechách, měl premiéru v roce 1993. Podle povídek spisovatele Petra Šabacha napsal scénář Petr Jarchovský, původní hudbu a texty skladatel a zpěvák Ivan Hlas, film režíroval jako svůj celovečerní debut Jan Hřebejk a za kamerou stál renomovaný kameraman Jan Malíř. Film měl velmi dobrou návštěvnost a získal mnohá prestižní ocenění - mezi jinými i Českého lva za nejlepší film roku 1993, nejlepší režii, nejlepší mužský herecký výkon pro Josefa Abrháma a za nejlepší původní filmovou hudbu pro Ivana Hlase.

Spolu s Janem Malířem Jan Hřebejk v roce 1996 realizoval televizní seriál pro děti **KDE PADAJÍ HVĚZDY**, který se prodal do mnoha zemí Evropy.

Dalším úspěchem autorské dvojice Hřebejk-Jarchovský byla netradičně pojatá trojice autorských povídek pro televizní cyklus **BAKALÁŘI**, která získala prestižní ocenění Filmového a televizního svazu a Literárního fondu za přínos televizní hrané tvorbě za rok 1997.

Autorský tandem Hřebejk-Jarchovský spojil koncem devadesátých let svůj tvůrčí potenciál s filmovou společností Total HelpArt T.H.A. producenta a režiséra

Ondřeje Trojana. Pod tímto produkčně-investorským zázemím následně realizoval Jan Hřebejk podle scénářů Petra Jarchovského svoje dosud nejúspěšnější celovečerní filmy. V roce 1999 domácí divácký megahit **PELÍŠKY** a následně o rok později film **MUSÍME SI POMÁHAT**, jehož mimořádné kvality dotvrzuje i nominace na Oscara za nejlepší cizojazyčný film, pět Českých lvů, řada ocenění na mezinárodních filmových festivalech a uvedení v kinech prakticky po celém světě. V roce 2003 měl premiéru další divácky mimořádně úspěšný titul **PUPENDO**. Stejně tak o rok starší tragikomedie **HOREM PÁDEM** patřila k nejúspěšnějším filmům: získala čtyři České lvy, včetně toho nejprestižnějšího za nejlepší film a za režii, scénář a ženský herecký výkon v hlavní roli (Emília Vášáryová).

Snímek **KRÁSKA V NESNÁZÍCH** (2006) vynesl nejen Českého lva pro Aňu Geislerovou, Janu Brejchovou a Jiřího Schmitzera, ale byl oceněn i v zahraničí – získal cenu za Nejlepší celovečerní film v americkém Denveru a vzápětí byl vyhlášen Nejlepším zahraničním filmem na mezinárodním filmovém festivalu v kalifornské Santa Barbaře. Stejná filmařská trojice se podílela i na **MEDVÍDKOVI** (2007) a **U MĚ DOBRÝ**. V říjnu letošního roku by měl přijít do kin **NESTYDA**, volná adaptace povídkové knihy Michala Viewega Povídky o manželství a sexu.

V období mezi natáčením celovečerních filmů Jan Hřebejk režíruje množství drobnějších prací v oblasti hudebních klipů, reklam či dokumentárních filmů (např. portréty Dominika Haška či Vladimíra Mišíka pro společnost Febio).

V roce 1997 debutoval Jan Hřebejk jako divadelní režisér **NEBEZPEČNÝMI VZTAHY** Christophera Hamptona v pražském divadle Pod Palmovkou. V březnu 2000 se v témže divadle uskutečnila další premiéra hry pod jeho režijním vedením – divadelní zpracování známého filmu Woodyho Allena **VÝSTŘELY NA BROADWAYI**. V roce 2002 pak **AMADEUS**. S Jaroslavem Duškem a Natašou Burger, kteří hráli v Horem Pádem, se Hřebejk sešel i při realizaci komorního dramatu pro dva herce **MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ**, které podle předlohy francouzského dramatika Eric-Emmanuela Schmidta zinscenoval pro Divadlo Na Jezerce. Tam uvedl i své další dvě hry - **NA DOTEK** a **KUMŠT**.

PETR JARCHOVSKÝ, scenárista a dramaturg

Petr Jarchovský (*1966) vystudoval společně se svým filmovým soupeřem, režisérem a scenáristou Janem Hřebejkem, Akademické gymnázium ve Štěpánské ulici v Praze a v letech 1987 - 1991 katedru scenáristiky a dramaturgie na pražské Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění (FAMU). V současné době působí na FAMU jako pedagog na katedře scenáristiky a dramaturgie. V roce 1998 mu v nakladatelství Paseka vyšla kniha *Musíme si pomáhat* a v tomtéž nakladatelství vyšla v roce 2007 kolekce tří filmových povídek Petra Jarchovského (*Horem Pádem*, *Kráska v nesnázích* a *Medvídek*) v podobě původních autorských textů.

Petr Jarchovský debutoval scénářem jedné z povídek k televiznímu cyklu **VELMI UVĚŘITELNÉ PŘÍBĚHY**, který natočil jeho spolužák režisér Igor Chaun. Spolu s Janem Hřebejkem napsal pro Ondřeje Trojana - debutujícího režiséra a také spolužáka z FAMU - scénář ke generační filmové komedii **PĚJME PÍSEŇ DOHOLA**.

V roce 1993 měl premiéru filmový muzikál **ŠAKALÍ LÉTA**, ke kterému napsal Petr Jarchovský scénář podle povídek spisovatele Petra Šabacha. Touto retrokomedií z konce padesátých let o nástupu rock'n'rollové vlny v Čechách odstartoval Petr Jarchovský profesionální spolupráci s debutujícím režisérem Janem Hřebejkem.

Dalším úspěchem této dvojice byla netradičně pojatá trojice autorských povídek pro televizní cyklus **BAKALÁŘI**, která získala prestižní ocenění Filmového a televizního svazu a Literárního fondu za přínos televizní hrané tvorbě za rok 1997.

Opět na motivy povídek spisovatele Petra Šabacha napsal Petr Jarchovský scénáře k divácky velice oblíbeným celovečerním filmům **PELÍŠKY** (1999) a **PUPENDO** (2003). Podle vlastní povídky pak scénář k filmu **MUSÍME SI POMÁHAT** (2000) a podle námětu Hřebejk-Jarchovský scénář k černé komedii ze současnosti **HOREM PÁDEM** (2004). Další společné dílo naší nejúspěšnější režisérsko-scenáristické dvojice Hřebejk-Jarchovský, drama **KRÁSKA V NESNÁZÍCH**, se objevilo v kinech v září 2006. O rok později to byla hořká komedie **MEDVÍDEK**. Povídkami Petra Šabacha se Jarchovský nechal inspirovat i při psaní scénáře k filmu **U MĚ DOBRÝ**.

Všech těchto šest filmů vzniklo pod zázemím filmové společnosti Total HelpArt T.H.A. producenta Ondřeje Trojana.

Jediným dosud realizovaným filmem, u kterého si Jarchovský „odskočil“ od Hřebejka – ovšem ne příliš daleko, bylo filmové drama z období druhé světové války **ŽELARY**. Výpravný a působivý snímek natočil jako teprve svůj druhý celovečerní film právě Ondřej Trojan. Film byl stejně jako **MUSÍME SI POMÁHAT** nominován na Oscara v kategorii nejlepší zahraniční film.

Petr Jarchovský má dva České lvy: za scénář k filmům Jana Hřebejka **MUSÍME SI POMÁHAT** a **HOREM PÁDEM**.

JAN MALÍŘ, kameraman

Jan Malíř (*1948) absolvoval pražskou FAMU v roce 1972. Je dvorním kameramanem Jana Hřebejka. Kromě všech jeho filmů se podílel na jiných významných českých celovečerních i krátkých filmech. Spolupracoval například s animátorem a režisérem Jiřím Bartou na kombinované černé grotesce **POSLEDNÍ LUP** (1987).

Pro německou televizi NDR natočil jeden z dílů seriálu **MÍSTO ČINU**, který se realizoval částečně v Praze. Točí reklamy a spolupracuje pravidelně na filmech amerických produkcí, které se natáčejí v Česku.

Má nominaci na Českého lva za **HOREM PÁDEM**.

Celovečerní filmy:

FAUNOVO VELMI POZDNÍ ODPOLEDNE - 1983, režie Věra Chytilová

PRAHA - NEKLIDNÉ SRDCE EVROPY - 1984, režie Věra Chytilová

MAHULIENA, ZLATÁ PANNA - 1986, režie Miloslav Luther

ŠAŠEK A KRÁLOVNA - 1987, režie Věra Chytilová

TANKOVÝ PRAPOR - 1991, režie Vít Olmer

ŠAKALÍ LÉTA - 1993, režie Jan Hřebejk

UČITEL TANCE - 1994, režie Jaromil Jireš

LOTRANDO A ZUBEJDA - 1997, režie Karel Smyczek

PELÍŠKY - 1999, režie Jan Hřebejk

MUSÍME SI POMÁHAT - 2000, režie Jan Hřebejk

KRUTÉ RADOSTI - 2003, režie Juraj Nvota

PUPENDO - 2003, režie Jan Hřebejk

HOREM PÁDEM - 2004, režie Jan Hřebejk

KRÁSKA V NESNÁZÍCH - 2006, režie Jan Hřebejk

MARCELA - 2007, režie Helena Třeštíková

MEDVÍDEK - 2007, režie Jan Hřebejk

U MĚ DOBRÝ - 2008, režie Jan Hřebejk

VLADIMÍR BARÁK, střihač

Vladimír Barák (*1964) je absolvent FAMU. Jako střihač se podílel na celé řadě krátkometrážních filmů, například na dokumentu **IVAN KRAL DANCING BAREFOOT**, TV filmech **MULTICAR MOVIE SHOW**, **WARTBURG MOVIE SHOW** a **MILAN UŽ JDE**. Stříhal též filmové povídky **POWERS** režiséra Petra Zelenky a **ČERVENÁ KARTA** režiséra Igora Chauna.

Pravidelně se podílel na pořadech České televize: je jedním z hlavních tvůrců cyklů *Bigbít* a *Česká soda* a jeho jméno naleznete také v titulcích pořadů *Šedesátka* a *Trip*. Stříhal portréty Dominika Haška a Vladimíra Mišíka a také množství hudebních klipů a komerčních TV spotů.

Má nominaci na Českého lva za film **ŽELARY**.

Celovečerní filmy:

PELÍŠKY - 1999, režie Jan Hřebejk

ŠEST STATEČNÝCH (*povídka Tomík*) - 1999, režie Vojtěch Mašek

MUSÍME SI POMÁHAT - 2000, režie Jan Hřebejk

CESTA Z MĚSTA - 2001, režie Tomáš Vorel

Z MĚSTA CESTA - 2002, Tomáš Vorel

PUPENDO - 2003, režie Jan Hřebejk

ŽELARY - 2003, režie Ondřej Trojan

HOREM PÁDEM - 2004, režie Jan Hřebejk

KRÁSKA V NESNÁZÍCH - 2006, režie Jan Hřebejk

MEDVÍDEK - 2007, režie Jan Hřebejk

KARAMAZOVI – 2008, režie Petr Zelenka
U MĚ DOBRÝ – 2008, režie Jan Hřebejk

MICHAL HOLUBEC, zvuk

Michal Holubec (*1963), absolvent FAMU, člen jednoho z nejúspěšnějších zvukových studií - Bystrouška. Kromě toho, že pravidelně ozvučuje filmy Jana Hřebejka, spolupracuje i s Petrem Zelenkou – za práci na jeho filmech **ROK ĎÁBLA** a **PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ** získal České Ivy. Navíc má nominace za **ŽILETKY**, **KNOFLÍKÁŘE** a **HOREM PÁDEM**. Často se také podílí na realizaci zahraničních filmů natáčených u nás v České republice (**VETŘELEC VS. PREDÁTOR**, **ANNE FRANK – THE WHOLE STORY**, seriál **DUNA** ad.)

Celovečerní filmy:

ŽILETKY – 1993, režie Zdeněk Tyc
VÁŠNIVÝ POLIBEK – 1994, režie Miro Šindelka
KAMENNÝ MOST – 1996, režie Tomáš Vorel
KNOFLÍKÁŘI – 1997, režie Petr Zelenka
KRÁLOVSKÝ SLIB – 2001, režie Kryštof Hanzlík
ROK ĎÁBLA – 2002, Petr Zelenka
PUPENDO – 2003, režie Jan Hřebejk
HOREM PÁDEM – 2004, režie Jan Hřebejk
PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ – 2005, Petr Zelenka
KRÁSKA V NESNÁZÍCH – 2006, režie Jan Hřebejk
OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE – 2006, režie Jiří Menzel
MEDVÍDEK – 2007, režie Jan Hřebejk
KARAMAZOVI – 2008, režie Petr Zelenka
U MĚ DOBRÝ – 2008, režie Jan Hřebejk
JOSEFOVA CESTA – 2008, režie Ivo Trajkov

MILAN BÝČEK, architekt

Milan Býček (*1963), absolvent Fakulty architektury VUT v Brně, je jeden z nejvytíženějších filmových architektů u nás. Pravidelně spolupracuje s Janem Hřebejkem. Působí též v oblasti televizní tvorby (např. seriál **MÍSTO NAHOŘE** Karla Smyczka). Je také projektant a realizátor v oboru užité architektury a podílí se na reklamních spotech. Byl čtyřikrát nominován na Českého lva: za Menzelova **ČONKINA**, **ROK ĎÁBLA**, **ŽELARY** a **HOREM PÁDEM**.

Celovečerní filmy:

ŽIVOT A NEOBYČEJNÁ DOBRODRUŽSTVÍ
VOJÁKA IVANA ČONKINA – 1993, režie Jiří Menzel
JAK SI ZASLOUŽIT PRINCEZNU – 1994, režie Jan Schmidt

CESTA PEKLEM – 1994, režie Martin Hollý
BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA – 1997, režie Petr Nikolaev
JEZERNÍ KRÁLOVNA – 1997, Václav Vorlíček
PELÍŠKY – 1999, režie Jan Hřebejk
HANELE – 1999, režie Karel Kachyňa
CESTA Z MĚSTA – 2000, režie Tomáš Vorel
MUSÍME SI POMÁHAT – 2000, režie Jan Hřebejk
OBĚTI A VRAZI – 2000, režie Andrea Sedláčková
ROK ĎÁBLA – 2002, režie Petr Zelenka
PUPENDO – 2003, režie Jan Hřebejk
ŽELARY – 2003, režie Ondřej Trojan
MISTŘI – 2004, režie Marek Najbrt
NON PLUS ULTRAS – 2004, režie Jakub Sluka
HOREM PÁDEM – 2004, režie Jan Hřebejk
SNOWBOAĎÁCI – 2005, režie Karel Janák
DOBLBA! – 2005, režie Petr Vachler
KRÁSKA V NESNÁZÍCH – 2006, režie Jan Hřebejk
OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE – 2006, režie Jiří Menzel
BEZ TVÁŘE – 2007, režie Tomáš Krejčí
MEDVÍDEK – 2007, režie Jan Hřebejk
BOBULE – 2008, Tomáš Bařina
U MĚ DOBRÝ – 2008, režie Jan Hřebejk

ONDŘEJ TROJAN, producent

Filmový režisér a producent, herec divadla Sklep se narodil na Silvestra roku 1959 v Praze. Pochází z herecké rodiny - herectví se věnuje jeho otec Ladislav i mladší bratr Ivan. Vystudoval gymnázium s vyznamenáním v roce 1979. Studoval na Pedagogické fakultě, kde ukončil osm semestrů v oboru matematika - chemie. Odešel, protože ho škola nebavila. Od počátku osmdesátých let pravidelně účinkuje s kultovním pražským divadlem Sklep. Kolegové z divadla ho vedle divadla inspirovali i k zájmu o film. Dva roky pracoval ve Filmovém Studiu Barrandov jako rekvizitář, připravoval se na přijímací zkoušky na FAMU v Praze, kam byl přijat na obor Filmová a televizní režie v roce 1985.

Na FAMU natočil své první krátkometrážní filmy, z nichž zejména televizní cvičení **TÝDEN NA OBRAZOVCE** a půlhodinový film **SEDM** vyvolaly nemalou odezvu na festivalech a mezi diváky. V porevolučním roce 1990 přerušil Trojan studium na FAMU v pátém ročníku, aby natočil svůj celovečerní debut podle scénáře spolužáků Petra Jarchovského a Jana Hřebejka **PĚJME PÍSEŇ DOHOLA** (poprvé se v tomto filmu objevila před kamerou Aňa Geislerová). V roce 1991 Trojan odpromoval na FAMU.

V roce 1992 natočil pro Českou televizi dvoudílný film **PENZIÓNEK**, který mapuje nejlepší skeče a písně Divadla Sklep na přelomu 80. a 90. let. V téže roce založil s kolegy Tomášem Hanákem a Jiřím Burdou Filmovou a televizní společnost Total HelpArt T.H.A., která se zaměřuje na produkci celovečerních

filmů, výrobu audiovizuálních děl a na manažerskou činnost pro Divadlo Sklep. O rok později režíroval již v produkci Total HelpArtu divácky velice úspěšnou adaptaci „sklepovsko-havlovského“ dramatu **MLÝNY**.

Total HelpArt T.H.A. v současnosti patří k nejúspěšnějším producentským společnostem vůbec. Spolupracovala na všech filmech Jana Hřebejka (s výjimkou Šakalích let a Nestydy), a může se tedy pochlubit nominací na Oscara za nejlepší zahraniční film (**MUSÍME SI POMÁHAT**) a několika Českými lvy. Na prestižní cenu americké Akademie bylo nominováno i výpravné historické drama **ŽELARY**, které sám Ondřej Trojan natočil podle knižních předloh Květy Legátové *Želary* a *Jozova Hanule*. Tímto filmem Trojan dokázal, že je nejen schopný producent, který dovede vycítit silnou látku, ale i velice zručný režisér.

Ondřej Trojan realizoval:

TV filmy pro Českou televizi:

PENZIÓNEK (1992)

VELBLOUDI JDOU NOCÍ TAJŮPLNOU (1993)

HISTORKY OD KRBŮ (cyklus osmi filmových povídek, režie Ondřej Trojan, Tomáš Vorel, Zdeněk Tyc, Václav Koubek..., 1994, 1995)

SKLEP: MLÝNY (1994)

PUMELICE LESNÍ MOUDROSTI (1997)

MULTIKÁR MOVIE SHOW (1998)

WARTBURG MOVIE SHOW (1999)

TV pořady:

NA STOJÁKA (režie Zdeněk Tyc, 2004 -)

Dokumentární filmy pro Českou televizi:

TOTÁLNÍ VELBLOU KRYŠTOFA TROBÁČKA (umělecký dokument o životě a díle pražského výtvarníka, režie O. Trojan, 1992)

PRAŽSKÁ 5 Z VÍDNĚ DO AKROPOLE (dokument o divadelním, výtvarném a hudebním společenství Pražská 5, režie Petr Nikolajev, 1995)

Celovečerní dokumentární filmy:

AFOŇKA UŽ NECHCE PÁST SOBY (režie Martin Ryšavý, 2004)

ZAPOMENUTÉ TRANSPORTY (režie Lukáš Příbyl, 2007)

Celovečerní filmy - jako režisér:

PĚJME PÍSEŇ DOHOLA (1990)

ŽELARY (2003)

Celovečerní filmy - jako producent:

PELÍŠKY (režie Jan Hřebejk, 1998)

MUSÍME SI POMÁHAT (režie Jan Hřebejk, 2000)

CESTA Z MĚSTA (režie Tomáš Vorel, 2000)

KRUTÉ RADOSTI (režie Juraj Nvota, 2002)

PUPENDO (režie Jan Hřebejk, 2003)

ŽELARY (režie Ondřej Trojan, 2003)

HOREM PÁDEM (režie Jan Hřebejk, 2004)

KRÁSKA V NESNÁZÍCH (režie Jan Hřebejk, 2006)

MEDVÍDEK (režie Jan Hřebejk, 2007)

U MĚ DOBRÝ (režie Jan Hřebejk, 2008)

Jako herec:

SKLEP: MLÝNY (režie Ondřej Trojan, 1994) (TV)
PUMELICE LESNÍ MOUDROSTI (režie Ondřej Trojan, 1997) (TV)
MULTICAR MOVIE SHOW (režie Ondřej Trojan, 1998) (TV)
WARTBURG MOVIE SHOW (režie Ondřej Trojan, 1999) (TV)
CESTA Z MĚSTA (režie Tomáš Vorel, 2000)
SPRÁVCE STATKU (režie Martin Duba, 2003)
SKŘÍTEK (režie Tomáš Vorel, 2005)
GYMPL (režie Tomáš Vorel, 2007)

TV Nova a podpora českého filmu

Formou produkce, koprodukce nebo předkupu televizních vysílacích práv umožnila TV Nova natočení celé řady kvalitních a přitom divácky atraktivních snímků, jako *Šakalí léta*, *Byl jednou jeden polda*, *Pták Ohnivák*, *Jezerní královna*,

Válka barev, *Playgirls*, *Andělská tvář*, *Z pekla štěstí*, *Kameňák 1, 2 a 3*, *Non plus ultras*, *Pánská jízda*, *Jak básníci neztrácejí naději*, *Duše jako kaviár* či *Příběhy obyčejného šílenství*. Podle bestselleru Michala Viewegha a v režii Filipa Renče pak TV Nova ve vlastní produkci natočila komedii **Román pro ženy**, která byla nejnavštěvovanějším filmem roku 2005 a jako divácky nejúspěšnější snímek také získala Českého lva. Nova dále koprodukovala filmy **Jak se krotí krokodýli**, **Raftáci**, **Účastníci zájezdu** (všechny tři snímky patřily k nejnavštěvovanějším v prvním čtvrtletí roku 2006).

V roce 2007 v kinech bodovaly další snímky v koprodukci TV Nova - **Obsluhoval jsem anglického krále**, který podle předlohy Bohumila Hrabala natočil Jiří Menzel, **Ro(c)k podvratáků** Karla Janáka, **Bestiář** režisérky Ireny Pavlaskové, veleúspěšný film Jana Svěráka **Vratné lahve** či nejnovější film Jana Hřebejka **Medvídek**.

Z dalších Novou podporovaných filmů již měly v roce 2008 premiéru snímky **Svatba na bitevním poli aneb hodiny před slávou** režiséra Dušana Kleina, **Na vlastní nebezpečí** Filipa Renče, **Občan Havel** režírovaný Pavlem Kouteckým a Miroslavem Jankem, **O život** Milana Šteindlera, pohádka **Nejkrásnější hádanka**, kterou režíroval Zdeněk Troška či poetický snímek Vladimíra Michálka **O rodičích a dětech**.

Do kin se ale připravují další tituly s podporou Novy, a to snímek režiséra Tomáše Bařiny **Bobule**, další film Jana Hřebejka na motivy povídek Petra Šabacha **U mě dobrý** nebo komedie debutanta Jana Prušinovského **František je děvkař**. O koprodukci dalších českých filmů televize Nova jedná.

VYROBILA

Filmová a televizní společnost

GENERÁLNÍ PARTNER FILMU

HLAVNÍ PARTNEŘI FILMU

Bata

Obouváme český film

PARTNEŘI FILMU

CLINIQUE

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI FILMU

JCDecaux

DISTRIBUTOR

KONTAKT

www.umedobry.cz

Total HelpArt T.H.A.

Kříženeckého nám. 322, 152 53, Praha 5
tel.: 267 073 007 (2436), fax: 267 073 836

E-mail: total@tha.cz

www.tha.cz

Mediální servis

2media.cz, s.r.o.

www.2media.cz

Pavλίna Fechterová, pavlina@2media.cz

Nada Machková, nada@2media.cz

Veronika Machková, veronika@2media.cz

© Total HelpArt T.H.A. 2008

(všechny zde uvedené informace, včetně doslovných citací, jsou k volnému použití)